

2026

ЈУЛ – СЕП

Год. 102, Бр. 3

Библијске лекције



# Ходити са Исусом

Блискији ход са Исусом кроз књигу  
„Пут Христу“

# Садржај:



1. Божја љубав према човеку .....	5
2. Грешникова потреба за Христом .....	10
3. Покајање .....	15
4. Признање .....	20
5. Посвећење .....	26
6. Вера и прихватање .....	31
7. Тест следбеништва .....	36
8. Раст у Христу .....	41
9. Рад и живот .....	46
10. Познање Бога .....	52
11. Предности молитве .....	57
12. Шта чинити са сумњом .....	62
13. Радост у Господу .....	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и технијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
За Србију:	Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд
Тел/Факс:	(011) 2430-947
е-маил	unita2@ EUnet.rs
Internet:	<a href="http://www.reformnipoekretasd.com">http://www.reformnipoekretasd.com</a>
Библијски превод:	Библија: Даничић-Караџић
Превод са енглеског:	Стеван Тодоровић
Одговорни уредник:	Татјана Лукић
Штампа:	Eurodream, Нова Пазова

# Предговор:

Серија лекција за ово тромесечје, „Ходити са Исусом“, базира се на књизи Пут Христу. То можемо читати, поглавље по поглавље, као коментар на лекције.

Неки ученици у суботној школи присетиће се када смо последњи пут покрили ову тему, првог тромесечја 1980. године. Радујемо се што, уз нови дизајн и додатни материјал, можемо поново да изнесемо исте дубоке истине давно изречене.

Људи пречесто свог небеског Оца доживљавају као хладног и далеког, као грубог и строгог судију. Они занемарују дубину Његове љубави према њима и нежну бригу коју Он у свом срцу испољава према свој својој деци.

Божја љубав треба да буде прва тема коју ћемо износити. Након тога треба истаћи чињеницу да је грешник беспомоћан и безнадежан и да му је потребан Спаситељ. Живот Христа, који је дошао да спасе грешнике, показује да постоји сигуран пут повратка небеском Оцу.

Теме поменуте у овој лекцији баве се значајним искуствима у хришћанском животу и нарочито су прилагођене особама које су нове у вери и које чезну да расту у благодати. Сви верници треба с времена на време да обнове ове теме – не само ради своје добробити, већ и да би препознали како ће на најбољи начин помоћи другима да и они дођу ка Христу.

Изношење доктриналних истина по њиховом редоследу може нас довести до њиховог јасног разумевања и прихватања и може оспособити човека да буде прихваћен у чланство Заједнице. Али ако та особа не буде доведена у заједницу са Христом, она неће имати истински живот – вечни живот. Заиста, само онај „ко верује Сина, има живот вечни“ (Јован 3:36).

Сваки ученик у суботној школи треба да има осведочење Духа на његов дух, да је заиста усвојен у Божју породицу. Свако би требало да схвати да његов пример, његова стална зависност о небеском Оцу, у сваком тренутку и за све, морају бити стварни и практични. Потребно нам је више од слабе, људске љубави. Свима је потребна Божја љубав – Божја несебична љубав – усађена у срцу и души, како би могли волети као што је Он волео.

Нека то буде искуство сваког ученика у суботној школи.

*Одсек Генералне Конференције за Суботну школу*

# Дар прве суботе

Субота, 5. јул 2026.



## За проширење цркве у Ченају, Индија

Ченај, некада познат под именом Мадрас, јесте главни и највећи град државе Тамил Наду, најјужније државе Индије. Налази се на Короманделској обали Бенгалског залива. Према попису из 2011. године, Ченај је шести најмногољуднији град у Индији и четврта најмногољуднија градска агломерација. Основана 1688. године, корпорација Велики Ченај је највећа општинска корпорација у Индији и друга најстарија на свету, након Лондона. У њему се налази центар за трговину и комерцијалну делатност са око 15000 индустријских погона, и представља значајни центар здравственог туризма, познат под именом „здравствена престоница Индије“. Овај град је такође дом великог броја фабрика аутомобила у Индији, па је зато познат и под другим надимком, „Детроит Индије“. Ченај је био једини јужноазијски град кога је Национална Географија сврстала у својих „Топ 10 најбољих градова за храну“ 2015. године, а заузима и девето место на листи космополитских градова компаније Lonely Planet.

Шира област Ченаја сада броји преко 12 милиона становника, са стабилним годишњим растом од 2,34%. У граду се могу срести различите етно-религијске заједнице. Према попису из 2011. године, већина становника Ченаја су хиндуси (80,73%), затим следе муслимани (9,45%), хришћани (7,72%), припадници осталих верских заједница (1,27%) и они који не исповедају припадност ниједној вери (0,83%).

По извештајима из 2019. године, 40% од 1.788 милиона породица у граду живи испод границе сиромаштва. По извештајима из 2017. године, град је имао 2,2 милиона домаћинстава, са 40% становника који нису имали кућу у свом власништву. У граду постоји 1.131 сиротињско насеље у коме живи више од 300.000 домаћинстава. Ту станују разни људи, а сви они треба да чују вечно јеванђеље Исуса Христа у овим последњим данима.

Због тешких економских фактора, ми нисмо били у могућности да довршимо изградњу цркве у Ченају у одређеном року. Сада, док су радови у току, ми препознајемо и потребу за проширењем објекта додатним просторијама за проповеднике, конференцијском салом и одељењем за дечју суботну школу. Да бисмо то постигли, дефинитивно морамо да апелујемо на љубазну великодушност наших драгих цркава широм света.

Упућујемо свечану молбу браћи, сестрама и младима да великодушно донирају средства за овај пројекат.

Хвала вам унапред, и нека вас Господ све обилно благослови!

*Ваша браћа и сестре из Ченаја*

# Божја љубав према човеку

„Видите какву нам је љубав дао Отац, да се деца Божија назовемо и будемо; зато свет не познаје нас, јер Њега не позна.“ – 1. Јованова 3:1.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, 1. поглавље (странице 7-13).*

„Бог је љубав. И као што сунце шаље зраке светлости, тако се и љубав, светлост и радост шире од Њега на сва Његова створења.“ – *Мисли с Горе благослова, 98.*

## 1. БОГ ЈЕ ЉУБАВ

Нед. 28. јун

**а. Који доказ Божје љубави је дат људском роду? 2. Мојсијева 34:6,7; Јона 4:2 (последњи део); Јеремија 31:3.**

„Свето писмо открива Његов карактер. Бог нам у њему открива своје сажаљење и своју бескрајну љубав. Кад се Мојсије молио: 'Покажи ми славу своју', Господ је одговорио: 'Учинићу да прође све добро моје испред тебе' (2. Мојсијева 33:18,19). То је Његова слава. А када је Бог пролазио испред Мојсија, чуо се глас: 'Господ, Господ, Бог милостив, жалостив, спор на гнев и обилан милосрђем и истином. Који чува милост хиљадама, прашта безакоња и неправде и грехе' (2. Мојсијева 34:6,7). Он је 'спор на гнев и обилан милосрђем' (Јона 4:2), 'јер Му је мила милост' (Михеј 7:18).“ – *Пут Христу, 8.*

**б. Шта је био Божји циљ када је послао свог Сина? Матеј 11:27; Јован 14:8,9.**

„Сотона је навео људе да замишљају Бога као неко биће чија је главна особина крута правда, који је строг и непопустљив према грешнику. Он им представља Створитеља као биће које пажљиво посматра слабости и грехе људи, да би им потом судио. Управо зато је Спаситељ и дошао на земљу и живео међу људима да би открио безграничну Творчеву љубав и одагнао ту мрачну сенку коју је сотона бацио на Бога.“ – *Пут Христу, 9.*

**а. Како је Исус описао своју земаљску мисију? Лука 4:16-18.**

„(Лука 4:18). То је била (Исусова) мисија. Он је ишао од места до места, чинио добра дела и лечио све које сотона беше надвладао. У насељима кроз која је Он прошао ни из једне куће није се могао чути болни уздах, јер је Он прошао туда и исцелио све болесне. Његова дела сведочила су о Његовој божанској мисији. Љубав, милосрђе и дубоко саосећање показивали су се у свим делима Његовог живота. Његово срце било је пуно нежног саосећања према синовима људским. Он је узео на себе човекову природу да би што боље разумео све потребе људи. Најпростији и најсиромашнији нису се устручавали да Му се приближе. Чак су и малишани осећали да их Он привлачи. И седећи Му на крилу, радо су гледали у Његово замишљено лице, које је одражавало наклоност и љубав.“ – *Пут Христу, 9, 10.*

„Исус је сматрао да се свака душа мора позвати да дође у Његово царство. Он је придобијао срца народа на тај начин што им је показивао да им жели добро. Тражио их је по улицама, у њиховим кућама, на чамцима, у синагоги, на обалама језера, па и на свадби. Састајао се с њима приликом њиховог свакодневног одмора и испољавао је интересовање за њихове земаљске бриге. Уносио је своје поуке у домаћинства, стављајући породице у њиховим сопственим домовима под утицај свог божанског присуства. Његова снажна лична наклоност помогла Му је да придобије срца народа. Често се повлачио у планину да би се у самоћи молио, али то је била само припрема за Његов рад међу људима у активном животу. После тога би долазио да исцељује болесне, да поучава необавештене и да раскида ланце којима је сотона окувао своје робље.“ – *Жеља векова, 132.*

**б. Иако пун љубави и саосећања, какав нам је пример Христос оставио у укоравану зла? Јован 9:39-41; Матеј 21:12,13.**

„Исус се није устручавао да каже истину, али је то увек чинио са љубављу. У свом свакодневном опхођењу са људима био је увек врло пажљив и љубазан. Никад није био груб и непријатан, без узрока није изговарао оштру реч, никада није задао бол осетљивој души. Људске слабости није осуђивао. Говорио је истину, али увек са љубављу. Осуђивао је лицемерје, неверство и неправду, и то увек са сузама у очима и са болом у гласу... У Његовим очима била је драгоцену свака душа. Иако је увек чувао своје божанско достојанство, ипак се са најнежнијим осећањима спуштао до сваког члана људске породице. У сваком човеку гледао је пало створење због чијег спасења је управо дошао на овај свет.“ – *Пут Христу, 10.*

**а. Који тежак терет је наш Спаситељ носио током свог живота? Исаија 53:5-7; Лука 2:48,49.**

---

„Исус је носио огроман терет одговорности за спас човечанства. Он је знао да ће, уколико у начелима и циљевима рода људског не дође до одлучне промене, све бити изгубљено. То је било бреме Његове душе, и нико није био у стању да процени и правилно схвати сву тежину бремена које Га је притискало. Кроз детињство, младост и доба мужевности, Он је пролазио сам. Ипак, боравити у Његовој присутности, значило је задобити небо. Сваког дана морао је да наилази на искушења и напасти, сваког дана је долазио у непосредни дотицај с последицама зла и био очевидац његове разорне моћи и власти над онима које је Он свим срцем тежио да благослови и спасе. Па ипак, није клонуо нити се дао обесхрабрити.

„Своје жеље Он је у сваком погледу строго подређивао својој мисији. Своју животну величину и славу налазио је у потпуном потчињавању вољи Очевој. Кад Му је мати, нашавши Га као дванаестогодишњег дечака у рабинској школи, рекла: ‘Сине! Шта учини нама тако?’, Он је одговорио – а тај одговор представља основни тон Његове животне мисије – ‘Зашто сте ме тражили? Зар не знате да мени треба у оном бити што је Оца мог?’

„Његов живот био је непрекидно самопожртвовање. Он на овом свету није имао дом, изузев што су Га пријатељи из добротe примили као путника. Дошао је да живи у највећем сиромаштву, да се креће и делује међу невољнима и напаћенима, нашега добра ради. Непризнат и без икаквих почаста, Он прође и нестане Га између људи за које је тако много учинио.“ – *Слуге јеванђеља, 32.*

**б. Какву поуку нам изливање Божје неизмерне љубави пружа о нашем небеском Оцу? Јован 3:16; 1. Јованова 4:9,10.**

---

„Али ту велику жртву Христос није принео да би у Очевом срцу пробудио љубав према човеку или да би Га приволео да нас избави и спасе. Не, не! ‘Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао’ (Јован 3:16). Отац нас не воли због те велике жртве, него је ту велику жртву принео управо зато што нас је волео. Христос је био посредник преко кога је Отац излио своју велику љубав на људе који су пали у грех. ‘Бог беше у Христу, и свет помири са собом’ (2. Коринћанима 5:19). Бог је патио заједно са својим Сином. Агонијом у Гетсиманији и смрћу на Голготи, срце Бескрајне Љубави платило је цену нашег испуњења.“ – *Пут Христу, 11.*

**а. Шта је темељ спасења наше душе? 1. Коринћанима 1:30; Дела 16:31.**

„О, са каквом глади душе је Христос чезнуо да спасе оно што је било изгубљено! Тело распето на крсту није одузело ништа Његовом божанству, сили коју Му је Бог дао да својом људском жртвом спасе све који прихвате Његову праведност. Својом смрћу на крсту, Он је кривицу пребацио са преступника на његовог божанског Заменика. То примамо ако верујемо у Њега као у личног Спаситеља. Греси света који лежи у злу, симболично приказани ‘црвени као црвац’, приписани су божанском Јемцу.” – *This Day With God*, 236.

**б. Шта је Христос учинио за наше искупљење што никаква људска мудрост није у стању да схвати? Јован 10:17; Римљанима 5:6-8.**

„Мој Отац има толику љубав према вама, да је и мене још више заволео зато што сам пристао да дам свој живот за ваше спасење. Својом смрћу постао сам ваш Заступник и Јемац пред Богом, а тиме што сам узео на себе ваше грехе и преступе, постао сам још милији своме Оцу; јер захваљујући управо мојој жртви, Бог може да остане праведан, а да ипак оправда онога који верује у мене.’

„Нико осим Сина Божјег није могао да нас искупи, јер само јединородни Син, који је био у наручју Очевог, могао је да нам објави Бога. Само Он који је сам познавао величину и дубину љубави Божје могао је ту љубав открити свету. Само је бесконачно великом жртвом коју је Исус принео за пале људе могла да се изрази љубав небеског Оца према изгубљеном људском роду.” – *Пут Христу*, 12.

**с. Шта је Јован могао да посведочи о нашем заступнику пред Божјим престолом? 1. Јованова 1:1-3.**

„Мало је оних који разумеју тешку природу греха, који схватају величину пропасти која је настала преступом Божјег закона. Проучавајући Божји дивни план искупљења са намером да у грешнику обнови морални Божји лик, можемо увидети да је једино средство човековог избављења обезбеђено самопожртвовањем, неупоредивим понижењем и љубављу Божјег Сина. Једино је Он имао снаге да води битке против непријатеља Бога и људи, и као наш заменик и јемац, Он је онима који се вером држе Њега дао моћ да у Његово име и кроз Његове заслуге постану победници.” – *Christian Education*, 112

**а. Шта је Христу омогућило да плати цену нашег откупљења? 1. Петрова 1:18,19; Јеврејима 5:8,9.**

---

„Цена која је плаћена за наше спасење, бескрајно велика жртва нашег небеског Оца, који је свога Сина дао за нас, треба да нам пружи узвишену представу о томе шта можемо постати у Христу. Надахнути апостол је, посматрајући висину, дубину и ширину љубави нашег небеског Оца према изгубљеном роду, био толико испуњен страхопоштовањем и дивљењем, да није нашао речи којима би могао да изрази величину и нежност те љубави. Он је позвао свет да је посматра... Какву вредност то даје човеку! Падом у грех синови Адамови постали су робови сотоне, вером у Христову жртву они постају деца Божја. Узевши на себе људску природу; Христос је уздигао људски род. Захваљујући повезаности с Христом, људи се заиста могу удостојити да се назову 'деца Божја.'" – *Пут Христу, 13.*

**б. Које речи је употребио апостол Јован да опише величину Божје љубави? 1. Јованова 3:1,2.**

---

„То је љубав која се не може ни са чим упоредити. Да се назовемо деца небеског Цара! Драгоценог ли обећања! То је предмет неисцрпног размишљања! О неупоредиве ли Божје љубави према свету који Га није волео! Размишљање о овом осваја душу, а разум доводи у покорност вољи Божјој. Што више проучавамо божански карактер у светлости крста, све више у њему откривамо милосрђа, љубави и праштања, повезане правичношћу и правдом; све више имамо доказа о Божјој љубави која је бескрајна и вечита, и која надвисује љубав мајке према њеном изгубљеном детету." – *Пут Христу, 13.*

## ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 3. јул

1. Када говоримо о знању, на који начин се Бог разликује од свих других бића?
2. Опиши најважније особине Божјег карактера.
2. Како је Исус открио Божји карактер док је био на овој земљи?
3. На који начин је Христова мисија утицала на Његове изборе?
4. Поставши наш Заменик, којим поукама нас Исус учи?
5. Опиши Христов највећи дар нама.

# Грешникова потреба за Христом

„Одговори Исус и рече му: Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије.“ – Јован 3:3.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, друго поглавље (стр. 14-19).*

„Нада искупљења за наш пали род налази се само у Христу.“ – Жеља векова, 127.

## 1. ЗАРОБЉЕНИЦИ У ВАВИЛОНУ

Нед, 5. јул

**а. Опиши човеков првобитни положај у Едему. 1. Мојсијева 1:26,27,31; Псалам 8:4-6.**

„Бог је човека створио са племенитим особинама и потпуно уравнотеженим умом. Он је био савршен у целокупној својој битности и потпуно усклађен са Богом.“ – *Пут Христу, 14.*

„Човеку је било додељено да буде слика Божја, и по спољном изгледу и по карактеру. Једино је Христос 'сјајност славе' (Јеврејима 1:3) бића Очева, док је човек створен према узору Божјег обличја. Његова природа је била у потпуном складу са вољом Божјом. Његов ум је био у стању да схвати оно што је божанско. Склоности су му биле чисте; разум је владао његовим прохтевима и страстима. Осећао је срећу и светињу у томе што је на себи носио лик Божји и потпуно се покуравао Његовој вољи.“ – *Патријарси и пророци, 18, 19.*

**б. На који начин је сотона успео да осујети божански план у стварању човека? 1. Мојс. 3:1-7; Римљанима 6:16; 1. Јованова 2:16.**

„Непослушношћу све (човекове) способности су изопачене, и на место праве љубави у његовом се срцу појавила себичност. Преступом је човек до те мере ослабио морално да му је било немогуће да се својом снагом одупре сили зла. Он је постао сотонин роб, и такав би заувек остао да се Бог у својој вечној љубави није умешао као посредник. Кушач је хтео да спречи остварење Божје намере при стварању човека и да земљу преплави тугом и безнађем; а затим да сва та зла прикаже као последицу Божјег дела у стварању човека.“ – *Пут Христу, 21.*

**а. Након свог греха, како су Адам и Ева реаговали на Божји глас?  
1. Мојсијева 3:8-10.**

---

**б. Зашто грешна људска бића не могу да опстану у присутности  
Бесконачнога? 2. Мојсијева 33:20; 5. Мојсијева 4:23,24.**

„У свом безгрешном стању, човек је радосно одржавао непосредну везу са Оним 'у коме је све благо премудрости и разума скривено' (Колошанима 2:3). Али после учињеног греха, човек више није могао наћи радост у светости, и стога је покушао да се сакрије од Божјег лица. Такво је још увек стање онога ко се није духовно препородио. Такав не живи у складу са Богом и не налази задовољства и радости у заједници с Њим. Грешник се не би могао осећати срећан у Божјем присуству и не би могао да издржи у друштву светих бића. Чак и кад би имао приступа у небо, то за њега не би представљало никакву срећу. Дух несебичности који тамо влада, где су сва бића у савршеној слози са бескрајном Божјом љубављу, не би нашао одјека у његовој души. Његове мисли, побуде и жеље биле би сасвим супротне ономе што покреће срца безгрешних становника свемира. Он би био нескладна нота у савршеној хармонији неба. То би за њега било место правог мучења, и тежио би само да се сакрије испред Онога који је вечна светлост и извор сваког добра. Бог зле и безбожне не искључује са неба по некој својој самовољној одлуци; они се сами искључују својом неподобношћу за ту заједницу. Слава Божја била би за њих огањ који спаљује.“ – *Пут Христу, 14, 15.*

**с. Зашто је човеку немогуће да се сам спасе казне за грех? Јов  
14:4; Римљанима 8:7,8; Исаија 64:6.**

---

„Из понора греха у који смо пали не можемо се избавити својом снагом. Тежње нашег срца су зле, и сами их не можемо променити. 'Ко ће чисто извадити из нечиста? Нико' (Јов 14:4)... Васпитање, култура, вежбање воље, људски напори, – све то има свој одговарајући домен, али је овде сасвим немоћно. Тиме се могу изазвати извесна побољшања у навикама, али се не може променити срце, не могу се очистити извори живота. Да би се човек стварно променио и постао свет, потребно је да на срце делује једна сила изнутра, да дође један нов живот одозго. Та сила је Христос. Само Његова милост може да оживи обамрле способности душе и да их привуче Богу, савршеној светости.“ – *Пут Христу, 15.*

**а. Шта морамо разумети о људском срцу? Псалам 14:1-3; Римљанима 3:9-11.**

---

„Божја реч обзнањује: ‘Сви сагрешише и изгубили су славу Божју’ (Римљанима 3:23). ‘Нема га који чини добро, нема ни једног циглог’ (Римљанима 3:12). Многи су обманути у вези са стањем у којем се налази њихово срце. Не увиђају како је природно срце варљиво више од ичега и непоправљиво опако. Заогрћу се властитом праведношћу и задовољавају се достизањем људских мерила карактера која су сами поставили, али како је страشان њихов неуспех кад не успевају да достигну божанско мерило; сами од себе не могу удовољити Божјим захтевима.” – *Одабране поруке 1, 306.*

**б. Зашто ми, као људска бића, не можемо да схватимо духовни свет и видимо Божје царство? 1. Коринћанима 2:14; 2. Коринћанима 4:4.**

---

„‘Ако се ко наново не роди’, каже Спаситељ, ако се не препороди, не добије ново срце, нове жеље, нове намере и тежње, ‘не може видети царство Божије’ (Јован 3:3). Судбоносна је заблуда мислити да је довољно развијати добро које се од природе налази у човеку. ‘Телесни човек не разуме шта је од Духа Божијег; јер му се чини лудост и не може да разуме, јер треба духовно да се разгледа’ (1. Коринћанима 2:14). ‘Не чуди се што ти рекох; ваља вам се наново родити’ (Јован 3:7). О Христу је написано: ‘У Њој беше живот, и живот беше видело људима’ (Јован 1:4). ‘Јер нема другог имена под небом даног људима којим бисмо се ми могли спасти’ (Дела 4:12).” – *Пут Христу, 15, 16.*

**с. Иако се сами не можемо спасити, шта можемо учинити? Матеј 11:28-30; Јован 3:3.**

---

„Бог се открио у Христу ‘и свет помири са собом’ (2. Коринћанима 5:19). Грех је толико унизио човека да се он сам никако више није могао измирити и ускладити са Оним чија је природа само чистота и доброта. Међутим, Христос је, ослободивши људе клетве законске, могао да им подари божанску снагу да би је удружили са својим људским напорима. Тако су, покајањем пред Богом и вером у Христа, пали Адамови потомци поново могли да постану ‘деца Божија’ (1. Јованова 3:2).” – *Патријарси и пророци, 41.*

**а. Који је проблем имао апостол Павле када је у потпуности спознао свој положај пред Богом као грешник? Римљанима 7:12,14,24.**

---

„Није довољно само да спознамо очинско старање, љубав и милосрђе Божје; није довољно препознати мудрост и праведност Његовог закона и схватити да је заснован на непролазном начелу – љубави. Апостол Павле мисли на све то када закључује: 'Хвалим закон да је добар.' Тако је, дакле, закон свет и заповест света и праведна и добра' (Римљанима 7:16,12). Али затим у очају и душевном страху, с горчином додаје: 'Ја сам телесан, продан под грех' (Римљанима 7:14). Чезнуо је за чистотом и правдом које својом снагом није могао досегнути, и зато у болу узвикује: 'Ја несрећни човек! Ко ће ме избавити од тела смрти ове?' (Римљанима 7:24). Ово је онај исти крик очајања који се отео из срца многих људи оптерећених грехом, у свим земљама и у свим временима. За све њих постоји само један одговор: 'Гле, Јагње Божије који узе на се грехе света' (Јован 1:29).“ – *Пут Христу, 16.*

„Многи људи увиђају да су беспомоћни и чезну за оним духовним животом који ће их довести у склад са Богом; они узалуд покушавају да то постигну... Спаситељ се над сваким испуљеником своје крви сагиње говорећи са неизрецивом нежношћу и сажаљењем: 'Хоћеш ли да будеш здрав?'“ – *Жеља векова, 182.*

**б. На који начин је Бог уверио Јакова да није био заборављен када је побегао од свог брата Исава? 1. Мојсијева 28:10-13.**

---

„(Јаков) је осећао да је изгнаник и знао је да су му све те муке донели само његови погрешни поступци. Тама очајања притискивала му је душу и он се једва усуђивао да се моли Богу. Али, оставши потпуно сам, он је потребу за Божјом заштитом осећао више него икада раније. Плачући и с дубоком скрушеношћу признао је свој грех и најусрдније се молио за неки видљиви доказ да није потпуно напуштен. Али ипак његово потиштено срце још није нашло олакшања. Потпуно је изгубио свако поверење у самог себе, а бојао се да га је одбацио и Бог његових отаца.

„Али Бог није напустио Јакова. Он је још увек био милостиво наклоњен своме заблуделом и неповерљивом слузи. Пун милости Господ је Јакову открио баш оно што му је било потребно – открио му је Спаситеља. Он је згрешио, али му је срце било испуњено благодарношћу кад је пред собом угледао пут којим је могао поново задобити Божју наклоност.“ – *Патријарси и пророци, 179, 180.*

**а. Коју поуку треба да извучемо из призора лестава које је Јаков угледао у пустињи? 1. Мојсијева 28:16,17; Јован 1:51.**

„У овој визији Јакову је био откривен план искупљења, али не у потпуности, већ само у оној мери колико је њему за оно време било потребно. Тајанствене степенице које је видео у сну биле су исто оно на шта је Исус указао у свом разговору с Натанаилом: ‘Одселе ћете’, рекао је Он, ‘видети небо отворено и анђеле Божије где се пењу и силазе к Сину човечијем’ (Јован 1:51). До тренутка човекове побуне против Божје владавине, човек је слободно и несметано одржавао везу с Богом. Али је грех Адама и Еве одвојио земљу од неба, тако да човек није више могао разговарати са својим Творцем. Ипак, свет није остављен у осамљености и незнању. Ове степенице или лестве представљају Исуса, најодабранијег посредника за општење с небом.” – *Патријарси и пророци, 180-182.*

**б. Опиши повезаност успостављену Христовим посредовањем. Римљанима 3:23-26; Јеврејима 1:14.**

„Грех је човека одвојио од Бога, а земљу од неба. Преко понора насталог на тај начин није се могла одржавати никаква веза. Али захваљујући Христу поново је успостављена веза између неба и земље. Својим заслугама Христос је премостио понор греха и омогућио анђелима да поново одржавају везу са људима. Палог човека у његовој слабости и беспомоћности Христос повезује са Извором бескрајне силе.” – *Пут Христу, 17.*

„Срце небеског Оца чезне за својом децом на земљи љубављу која је јача од смрти. Бог нам је у жртви свога Сина, у том једном дару, поклонио цело небо. Живот и смрт нашег Спаситеља, Његово посредовање између нас и Бога, служба анђела, залагање Светог Духа, деловање Оца у свима и кроз све, непрестана служба небеских бића – све то служи спасавању изгубљених.” – *Пут Христу, 18.*

**ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**

Пет, 10. јул

1. Опиши стање људског рода пре и после пада.
2. Након пада, шта је човек учинио, и зашто?
3. Који је био једини одговор на проблем греха?
4. Опиши значење дивног симбола датог Јакову у његовом сну.
5. Којим средствима комуникације Бог одржава однос са људским родом?

# Покајање

„Покајте се, дакле, и обратите се да се очистите од греха својих, да дођу времена одмарања од лица Господњег.“ – Дела 3:19.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, треће поглавље (стр. 20-32).*

„Бог неће одбацити оне који су били преварени и наведени на грех, али су се истинским покајањем вратили на прави пут.“ – *Патријарси и пророци, 198.*

## 1. ЖАЛОСТ ЗБОГ ГРЕХА

Нед, 12. јул

**а. Који доказ правог покајања је захтевао Јован Крститељ? Лука 3:7-14.**

---

„Право покајање значи искрено жаљење због учињених греха и напуштање истих. Али грех не можемо одбацити све док не увидимо сву његову погубност. Права промена у животу настаће тек онда кад се у срцу раскине са грехом.“ – *Пут Христу, 20.*

**б. Шта треба знати о правом покајању које мења срце и живот? 2. Коринћанима 7:9,10.**

---

„Истинска жалост због греха је резултат деловања Светог Духа. Дух открива незахвалност срца које је увредило и ражалостило Спаситеља, и доводи нас у скрушености до подножја крста. Сваким грехом Исус поново бива рањен. И кад упиремо поглед у Онога кога смо ранили, онда плачемо због греха који су Му нанели патње. Такав плач нас наводи да се одрекнемо греха.“ – *Жеља векова, 281.*

„Кад се срце потчини утицају Божјег Духа, тада се савест буди, и грешник бар до извесне мере схвата дубину и светост Божјег закона, који је темељ Његове владавине на небу и на земљи.“ – *Пут Христу, 21.*

**а. Шта је била Давидова молитва када је увидео тежину свог греха? Псалм 51:1-4.**

---

„Давидова молитва после његовог пада илуструје природу истинског жаљења због учињеног греха. Његово кајање било је искрено, дубоко и истинито. Он не умањује и не прикрива свој грех; у својој молитви он не износи жељу да избегне заслужену казну. Давид је увидео величину свога преступа; свестан оскврнућа своје душе, гнушао се учињеног греха. Молио се не само за опроштење греха, већ и за чисто срце. Он је чезнуо за правом светошћу – за потпуним измирењем са Богом.“ – *Пут Христу, 21, 22.*

**б. Шта је Давид затражио у свом искреном покајању? Псалм 51:10-13.**

„Учини ми чисто срце.’ Ово почиње на правом месту, на самом темељу хришћанског карактера; јер из срца извире живот. Када би се сви, и проповедници и народ, побринули да им срца буду у миру са Богом, видели бисмо много веће резултате уложеног труда. Што је важније и одговорније ваше дело, већа је потреба да имате чисто срце. Даће вам се потребна благодат, и сила Духа Светога сарађиваће са вама у сваком напору који усмерите у овом правцу. Када би свако Божје дете потражило Њега усрдно и истрајно, дошло би до већег раста у благодати. Нестала би сва неслагања; верници би имали једно срце и један ум; чистота и љубав владали би у црквама. Ми се мењамо посматрањем. Што више размишљате о Христовом карактеру, постајаћете сличнији Његовом лику. Дођите Христу такви какви сте, и нека са ваших усана зазвучи нова песма, песма славе Богу.“ – *Gospel Workers (1892/1893), 451, 452.*

**с. Шта Библија учи о покајању и потпуном предању Христу? Римљанима 2:4; Дела 3:19; 5:31.**

---

„Ми се не можемо покајати без Христовог Духа који буди нашу савест, као што ни опроштење учињених греха не можемо добити без Христа.

„Христос је извор сваке добре и племените побуде. Једино Он може да усади у наше срце одвратност према греху. Свака жеља за истином и чистотом, свако осведочење о нашем греху представљају доказе да Свети Дух делује на наше срце.“ – *Пут Христу, 23.*

**а. Каква је била природа Исавовог, фараоновог и Јудиног покајања након што су увидели последице својих греха? Јеврејима 12:16,17; 2. Мојсијева 12:30-32; 14,3-5; Матеј 27:3-5.**

---

„Многи жале због учињеног греха, штавише, споља се и поправљају, јер се боје последица греха. Међутим, то није покајање у библијском смислу. Такви се туже што пате због греха уместо да жале што су сагрешили. Тако је плакао и јадиковао Исав кад је видео да је заувек изгубио своје првенаштво... Јуда Искариотски, тек по извршеном злочину када је издао свога Учитеља и Господа, узвикнуо је: 'Ја сагреших што издадох крв праву' (Матеј 27:4).

„Он је свој грех признао само под притиском ужасног сазнања о проклетству и страшном суду који га чека. Помисао на последице његовог греха испунила га је ужасом; али у његовој души није било дубоке жалости која слама срце због тога што је издао невиног Божјег Сина, што се одрекао Свеца Израилјевог. Фараон је, притиснут Божјим казнама, признао свој грех, али само зато да би избегао даље кажњавање. Чим би казна престала, он би поново почео да пркоси Богу. Сви су ови људи плакали због последица свог греха, али нису осећали истинско жаљење што су починили поменуте грехе.“ – *Пут Христу, 20, 21.*

„Бог је дао фараону најубедљивије доказе своје моћи, али је владар упорно одбијао да прими светлост. При сваком испољавању бескрајне силе коју је он одбацио, био је све одлучнији у свом опирању. Семе побуне које је посејао кад је одбацио прво чудо донело је своју жетву.“ – *Патријарси и пророци, 270.*

**б. Шта се догађа када грешник не жели да се покаје или одлаже своје покајање до неког будућег времена? Јован 12:35,36; Јеврејима 3:12-15.**

---

„Они такозвани хришћани који у овај страшни и последњи сукоб уђу неспремни признаваће у своме очајању своје грехе речима дубоког бола док ће се непокајани радовати њиховој потиштености и муци. Ова признања су слична кајању Исава и Јуде. Они који таква признања дају оплакују последице престапа, а не своју кривицу. Они не осећају праву скрушеност покајања, ни одвратност према злу. Они признају свој грех из страха од казне; међутим, кад би се казне повукле они би се, као и фараон у старо време, поново вратили своме пркосном противљењу небу.“ – *Велика борба, 550, 551.*

**а. Каква је разлика између фарисеја и цариника у Христовој причи? Лука 18:10-13.**

---

„У причи о фарисеју и царинику, охоло хвалисање: ‘Боже! Хвалим те што ја нисам као остали људи’ било је у оштрој супротности са молитвом покајника: ‘Милостив буди мени грешноме’ (Лука 18:11,13). На тај начин је Христос укорио Јевреје због њиховог лицемерства.”  
– Жеља векова, 480.

**б. Шта је Исус рекао о резултатима цариникове молитве? Лука 18:14.**

„Презрени цариник који се молио: ‘Боже! Милостив буди мени грешноме’ (Лука 18:13), сматрао је себе великим грешником, а и други су га сматрали таквим. Али он је, схвативши своју потребу, изашао пред Бога са теретом своје кривице, тражећи Његову милост. Његово срце отворило се Божјем Духу да изврши своје милостиво дело и ослободи га силе греха. Напротив, хвалисава молитва охолог фарисеја показује да је његово срце било потпуно неприступачно за утицај Светога Духа. Он је био толико далеко од Бога да уопште није осећао колико је нечист према савршенству божанске светости. Није осећао потребу ни за чим, зато и није добио ништа.” – Пут Христу, 40.

**с. Који деструктивни став је Исус настојао да исправи износећи ову причу? Лука 18:9; 2. Коринћанима 10:12; Приче 16:18.**

---

„Религија фарисеја уопште не може да гане душу, јер он не тежи за карактером који је сличан Божјем, ни за срцем које је пуно љубави и милосрђа. Он се задовољава религијом која се одражава само у спољашњем животу. Његова праведност је само његова – плод његових сопствених дела и одмеравана људским мерилима.

„Сви они који себе сматрају праведницима презиру остале људе. Судаћи о себи углавном према другима, фарисеј исто тако и друге процењује према себи. Своју праведност он упоређује са њиховом, и уколико су други људи гори, утолико он себи изгледа праведнији. Његова самоправедност наводи га да оптужује друге. ‘Остали људи’ су за њега преступници закона Божјег и као такве он их осуђује. Тиме он открива дух сотоне који је опадач браће наше. С таквим духом, он у својој молитви није могао да ступи у разговор душе с Богом.”  
– Христове очигледне поуке, 122.

**а. Која опасност лежи у игнорисању осведочења или одлагању одговора? 2. Коринћанима 6:2; Јеврејима 3:7,8; Лука 12:20,21.**

---

„Многи покушавају да пробуђену савест умире мишљу да свој живот могу променити кад год они то зажеле. Сматрају да ће их Дух милости и даље позивати, и зато не примају озбиљно Његов позив. Иако су пркосили Духу милости и својим утицајем били на сотониној страни, они ипак мисле да ће у пресудном тренутку моћи да промене свој живот. Али то се не може учинити тако лако. Искуства и васпитање у току читавог живота тако су формирали њихов карактер да мало њих после зажеле да постану слични Христу.“ – *Пут Христу*, 30.

**б. Шта треба да учинимо када схватимо да наше срце и живот нису у складу са Богом? Псалам 139:23,24; 51:10.**

---

„Проучавајте реч Божју са молитвом. Та реч вам износи, у Божјем закону и у Христовом животу, велика начела светости, без које 'нико неће видети Господа' (Јеврејима 12:14). Она ће вам открити ваше грехе, али ће вам показати и пут спасења. Послушајте је као Божји глас који говори вашој души.“ – *Пут Христу*, 31.

„Сви смо ми били велики грешници, али Христос је умро да бисмо ми добили опроштај. Његова је жртва довољна да нас помири са Оцем. Они којима је највише опростио, љубиће Га највише и биће најближи Његовом престолу, да би Га славили за Његову бескрајну љубав и неизмерну жртву. Кад боље упознамо Божју љубав, лакше ћемо схватити и сву одвратност греха. Кад угледамо дужину ланца који се спушта до нас, када бар донекле схватимо значај жртве коју је Христос поднео за нас, наше срце ће се смекшати у скрушеном кајању и захвалности.“ – *Пут Христу*, 32.

## **ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**

Пет, 17. јул

- 1. Који дивни дар нам Бог обећава како бисмо могли примити небеску благодат?**
- 2. Зашто се не можемо истински покајати сами од себе?**
- 3. Шта је недостајало у Исавовом, фараоновом и Јудином покајању?**
- 4. Зашто је Исус испричао параболу о фарисеју и царинику?**
- 5. Који је најважнији корак у довођењу човека у присну заједницу са Богом?**

# Признање

„Ко крије преступе своје, неће бити срећан; а ко признаје и оставља, добиће милост.“ – Приче 28:13.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, четврто погл. (стр. 33-37).*

„Признање које произлази из дна душе пронаћи ће пут до Бога чије је милосрђе неизмерно.“ – *Пут Христу, 34.*

## 1. БОЖЈА МИЛОСТ

Нед, 19. јул

**а. Шта треба да учинимо када будемо осведочени о греху? Приче 28:13; Јаков 5:16.**

---

„Услови под којима добијамо Божју милост једноставни су, праведни и разумни. Господ не тражи од нас никакво мучење ни тела ни душе да бисмо добили опроштај греха. Не морамо одлазити на дуга заморна ходочашћа ни вршити мучне покорне да бисмо своју душу препоручили Богу или да бисмо испаштали за своје грехе. Милост ће добити сваки онај ко призна своје грехе и остави их.“ – *Пут Христу, 33.*

**б. Какав став то захтева од нас? Приче 15:33; 19:23; Псалам 34:18.**

---

„Они који се у души нису понизили пред Богом и признали своју кривицу, нису испунили ни први услов да буду примљени. Ако нисмо доживели право покајање, ако нисмо у истинској понизности душе и скрушеног срца признали своје грехе, гнушајући се свога безакоња, никада у ствари и нисмо истински затражили опроштај греха; а ако га никада нисмо тражили, никада нисмо ни нашли мир у Богу. Једини разлог што нисмо примили опрштење прошлих греха је наша неспремност да се понизимо у срцу и да испуњимо услове дате у речи Божјој. У Светом писму имамо изричита упутства о томе. Признање греха, било јавних или тајних, мора бити учињено искрено и слободном вољом.“ – *Пут Христу, 33, 34.*

**а. Када смо увредили другу особу, кога смо још увредили? Псалм 51:4.**

„Апостол каже: ‘Исповедајте, дакле, један другом грехе, и молите се Богу један за другог, да оздрављате’ (Јаков 5:16). Своје грехе признајте Богу, јер вам само Он може опростити, а међусобне погрешке исповедајте једни другима. Ако сте увредили свог пријатеља или суседа, дужност вам је да му признате своју кривицу, а његова је дужност да вам опрости. Тада затражите опроштај и од Бога, јер је брат којег сте увредили Божје власништво; вређајући њега сагрешили сте против његовог Творца и Искупитеља.” – *Пут Христу*, 33.

**б. Зашто морамо да опростимо другима? Матеј 6:14,15; Ефесцима 4:32.**

„Онај који није спреман да опрости, затвара једини канал кроз који и сам може да прими милост од Бога. Не смемо ни помислити да имамо право да ускратимо опроштење онима који су нас вређали, зато што нам нису признали своју кривицу. Без сумње, њихова је дужност да понизе своја срца у покајању и признању; међутим, ми морамо показати сажалјив дух према онима који су погрешили према нама, било да су нам признали своје грешке или не. Ма како да су нас болно ранили, не смемо туговати и сажалевати сами себе због увреда које су нам нанесене; као што очекујемо да Бог нама опрости увреде које смо Му нанели, и ми морамо опростити свима који су нама учинили неко зло.” – *Мисли с Горе благослова*, 143, 144.

**с. Шта треба да нас научи нашој дужности према људском роду? 1. Петрова 4:8; Римљанима 13:8.**

---

„Нека Христос, божански Живот, борави у вама и преко вас открива небеску љубав која ће улити наду онима који су је изгубили и донети небески мир срцу које је грех ранио. Када долазимо к Богу, већ на самом прагу нам се поставља услов да, примајући Његову милост, морамо пристати да Његово милосрђе покажемо према другима.” – *Мисли с Горе благослова*, 145.

„Нехуманост човека према човеку представља наш највећи грех. Многи мисле да заступају Божју правду, док Његову велику љубав и нежност потпуно занемарују. Често се догађа да се душе са којима они поступају строго и сурово налазе под теретом оштрих искушења. Сотона се бори са овим душама, и наше нељубазне речи их могу тако обесхрабрити да падну и постану плен кушачеве силе.” – *Здравље и срећа*, 139.

**а. Које грехе морамо јавно признати, док друге признајемо само Богу? Псалм 32:5; Матеј 5:23,24.**

---

„Истинско признање увек има посебно обележје и односи се на тачно одређене грехе. Има таквих греха које можемо признати само Богу. Постоје и погрешке које се морају признати онима који су због њих претрпели неку штету, али има и јавних греха које треба јавно признати. Али свако признање треба да буде сасвим одређено и мора се односити управо на оне грехе које смо учинили.“ – *Пут Христу*, 34.

„Грехе личног карактера треба признати Христу, једином посреднику између Бога и људи... Сваки грех представља увреду нанесену Богу и мора Му се признати преко Христа. Сваки јавно учињени грех треба јавно и признати.“ – *Слуге јеванђеља*, 195.

**б. Која је сврха истинског признања? 1. Самуилова 12:19.**

---

„У данима пророка Самуила Израилци су, застранивши од Бога, морали да носе последице свога греха. Изгубивши веру у Бога, разбориту представу о Његовој сили и мудрости у вођењу њихове нације и поверење у Његову способност да води и штити своје дело – одбацили су великог Владара свемира и пожелели владавину какву су имали суседни народи. Пре него што су поново нашли свој мир, сасвим су отворено признали: 'Додасмо к свим гресима својим зло иштући себи цара' (1. Самуилова 12:19). Морали су, дакле, признати управо онај грех у који су били осведочени.“ – *Пут Христу*, 34, 35.

**с. Које практично дело треба да следи након признања? Исаија 1:16,17; Језекиљ 33:15.**

---

„Признање које није праћено искреним кајањем и реформом, Бог не прихвата. У животу мора доћи до потпуне промене. Све што вређа Бога мора се оставити. То ће бити исход искреног жаљења због учињеног греха.“ – *Пут Христу*, 35.

„Као Закхеј, сваки обраћен човек показује да је Христос ушао у његово срце тиме што напушта неправедне поступке који су дотад жигосали његов живот. Слично овом старешини цариника, такав даје доказа о својој искрености тиме што враћа оно што је узео.“ – *Жеља векова*, 533

**а. Када је Господ упитао Адама и Еву о њиховом греху, на који начин су они нагостили да то заправо није била њихова кривица? 1. Мојсијева 3:12,13.**

„Адам није могао свој грех ни порећи ни оправдати, међутим, уместо да покаже да се каје, покушао је да кривицу пребаци на своју жену, а тиме и на самога Бога. ‘Жена коју си удружио са мном, она ми даде с дрвета, те једох.’” – *Патријарси и пророци*, 33.

„Пошто су окусили забрањени плод, Адама и Еву обузело је осећање стида и страха. Прва њихова помисао била је како оправдати свој грех и избећи ужас смртне пресуде. Кад га је Бог испитивао о почињеном греху, Адам је, пребацујући кривицу делимично на Бога а делимично на своју жену, одговорио: ‘Жена коју си удружио са мном, она ми даде с дрвета, те једох.’ Жена је кривицу свалила на змију: ‘Змија ме превари, те једох’ (1. Мојсијева 3:12,13). Зашто си створио змију? Зашто си допустио да дође у Едемски врт? То је у ствари био смисао одговора којим је Ева прећутно оправдавала свој грех, пребацујући на Бога одговорност за свој пад.” – *Пут Христу*, 36.

**б. Због чега самооправдање чини признање бесмисленим? Јов 9:20; Лука 16:15.**

„Дух самооправдања потиче од оца лажи, и јавља се код свих Адамових синова и кћери. Таква признања нису инспирисана божанским Духом и Бог их неће примити. Истинско покајање наводи човека да сам понесе своју кривицу и да је призна без лукавства и лицемерја.” – *Пут Христу*, 36.

„Не покушавајмо да умањимо своју кривицу тражећи изговор за грех. Ми морамо прихватити Божју оцену греха, а она је заиста тешка. Једино нам Голгота може открити страховиту одвратност греха. Када бисмо морали сами сносити своје кривице, то би нас сломило. Међутим, Безгрешни је заузео наше место; иако недужан, Он је понео наше неправде. ‘Ако признајемо грехе своје’, Бог је ‘веран и праведан да нам опрости грехе наше, и очисти нас од сваке неправде’ (1. Јованова 1:9). Каква величанствена истина! – праведан према сопственом закону, а ипак оправдава све који верују у Исуса. ‘Ко је Бог као ти? Који прашта безакоња и пролази преступе остатку од наследства свог, не држи довека гнев свој, јер Му је мила милост’ (Михеј 7:18).” – *Мисли с Горе благослова*, 146.

**а. Како је Павле понизно и јасно признао свој грех? Дела 26:10,11.**

„Примери искреног кајања и истинске понизности које налазимо у Светом писму откривају нам дух признања у којем нема никаквог изговора за грех или покушаја оправдавања кривице. Апостол Павле није покушавао да се ограда од свог греха. Он га осликава најцрњим бојама, не покушавајући да умањи своју кривицу. (Дела 26:10,11).“  
– *Пут Христу*, 36, 37.

**б. Шта је Павле изјавио у својој првој посланици Тимотију? 1. Тимотију 1:15.**

„Ми у себи не можемо видети ништа осим слабости, ништа што би нас препоручило Богу, па нам сотона говори да су сва наша настојања бескорисна; ми не можемо поправити мане свог карактера. Када покушамо да дођемо к Богу, непријатељ ће дошапнути: Нема никакве сврхе да се молиш; зар се не сећаш да си учинио оно зло дело? Зар ниси згрешио Богу и радио против сопствене савести? Али ми с правом можемо одговорити непријатељу да ‘крв Исуса Христа, Сина Његовог, очишћава нас од свакога греха’ (1. Јованова 1:7). Када осетимо да смо грешни и да не можемо да се молимо, управо је то тренутак за молитву. Када смо можда постиђени, дубоко ојађени, ипак се морамо молити и веровати. (1. Тимотију 1:15). Опроштење... је дар који се темељи на Христовој беспрекорној праведности.“ – *Мисли с Горе благослова*, 145, 146.

**с. Шта нам Бог обећава ако признамо своје грехе? 1. Јованова 1:9.**

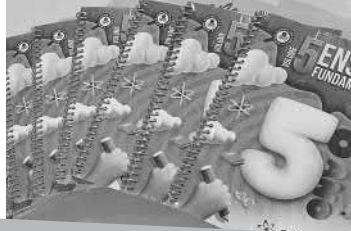
„Смерно и сломљено срце, испуњено искреним кајањем, знаће да цени Божју љубав и жртву принесену на Голготи. И, као што син признаје своју кривицу вољеном оцу, тако ће и искрени покајник изнети све своје грехе пред Бога. ‘Ако признајемо грехе своје’, каже апостол, ‘веран је и праведан да нам опрости грехе наше, и очисти нас од сваке неправде’ (1. Јованова 1:9).“ – *Пут Христу*, 37.

**ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**

1. Када искрено признамо своје грехе пред Богом, како нас Он гледа?
2. У којим околностима неке грехе морамо признати другим људима, и зашто?
3. Зашто је важно да признања буду јасна и одређена?
4. опиши опасност самооправдања.
5. Који је резултат понизног признања?

# Дар прве суботе

Субота, 1. август 2026.



## За васпитни одсек Генералне конференције

Учи дете према путу којим ће ићи, па неће одступити од њега ни кад остари“ (Приче 22:6).

Ми живимо у свечаним временима. Усред друштва које постаје све више секуларизовано, одговорност васпитања наше деце и младих у страху Господњем већа је и ургентнија него икада. Као родитељи, васпитачи и чланови Христовог тела, ми имамо свети задатак да припремимо генерацију која ће бити у стању да одлучно, понизно али и са чврстим осведочењем одбрани нашу веру.

„Наука коју препоручује право образовање је истина коју треба тако дубоко утиснути у душу да је никакве заблуде које се шире свуда око нас не могу искоренити.“ – б. Сведочанство, 123.

У овом контексту, васпитни одсек Генералне конференције марљиво и предано ради на томе да оснажи и прошири наше мисионске школе широм света. Многим нашим мисионским центрима недостају адекватна инфраструктура, савремени наставни план и програм, као и материјали прилагођени духовном стању наших ученика. Осим тога, неколико земаља је поднело захтев за отварање васпитних установа које промовишу не само академско знање већ и принципе вечног јеванђеља.

Специјални дарови ће, дакле, подржати ова три кључна аспекта:

1. Реструктурирање постојећих мисионских школа,
2. Оснивање нових школа у регионима којима треба омогућити приступ хришћанском васпитању РПАСД,
3. Унапређивање превођења и прилагођавања васпитних материјала које је развио наш тим педагога, а који би могао да послужи и световним и мисионским школама на различитим језицима и културолошким околностима.

„Право васпитање је припрема за мисионство. Свако Божје дете је позвано да буде мисионар; сви смо позвани да служимо Богу и својим ближњима; и циљ свеколиког нашег васпитања је да се за ту службу припремимо.“ – *Здравље и срећа*, 349.

Из тог разлога апелујемо на вас, драга браћо и сестре, да ваш дар принесете великодушно и са мисионским радом на уму. Улагање у васпитање наше деце и младих представља улагање у будућност цркве, у објављивање јеванђеља и у коначну жетву.

Нека Господ умножи ваше дарове и оснажи ову суштински важну службу – и нека наше школе заиста буду светлост која светли у тами, припремајући верну генерацију за скорашњи долазак нашег Спаситеља!

*Ваша браћа из Генералне Конференције*

# Посвећење

„И тражићете ме, и наћи ћете ме, кад ме потражите свим срцем својим.“ – Јеремија 29:13.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, нето поглавље (стр. 38-43).*

„Ми нисмо у стању да својом снагом опстанемо у борби; а све што одваја мисли од Бога и води самопоуздању и узвишењу сигурно припрема пут за наш пораз. Сврха је Библије да нам улије неповерење у људску снагу, а да подстакне поуздање у силу Божју.“ – *Патријарси и пророци, 755.*

## 1. БОРБА ПРОТИВ САМОГ СЕБЕ

Нед, 26. јул

**а. Како је Павле описао хришћанску борбу и опрему која нам је за њу потребна? Ефесцима 6:12-18.**

„Сотона је Христа салетао својим најгрознијим и најлукавије скованим искушењима, али је у сваком сукобу био одбијен. Ове битке су вођене нас ради; ове победе омогућавају нам да и ми победимо. Христос даје снагу свима који је од Њега траже. Ниједан човек без сопственог пристанка не може бити надвладан од сотоне. Кушач нема ту моћ да влада вољом једне душе или да је примора на грех. Он може нанети бол, али не може упрљати. Може изазвати душевни страх, али не може опоганити. Чињеница да га је Христос победио треба да улива храброст и снагу Његовим следбеницима да се мушки боре против греха и сотоне.“ – *Велика борба, 450.*

**б. Где сотона покушава да задобије потпуну власт? Приче 4:23.**

„Јер је (човек) као и мисли душе његове’ (Приче 4:23, превод Л. Бакотић). Божанска милост мора да обнови срце, јер без тога оно ће узалуд чезнути за чистотом у животу. Ко се труди да независно од Христове милости изгради карактер пун врлина, тај зида кућу на песку. У жестокој бури искушења, таква кућа ће се сигурно срушити.“ – *Патријарси и пророци, 481.*

**а. Чег се морамо одрећи ако желимо да будемо Христови ученици? Лука 14:33; Матеј 6:24.**

„Предајући се Богу, неизбежно морамо одбацити све што би нас могло одвојити од Њега. Спаситељ зато каже: ‘Тако дакле сваки од вас који се не одрече свега што има не може бити мој ученик’ (Лука 14:33). Морамо оставити све оно што би могло да одврати наше срце од Бога. Многима је идол богатство. Љубав према новцу и жеља за овоземаљским благом златни су ланци који их вежу за сотону. Други пак обожавају углед и световне почести. Трећима је идол живот себичне удобности, живот без одговорности. Али ти се ропски окови морају раскинути. Не можемо напола припадати Господу, а напола свету. Божја деца можемо бити само ако Му припадамо целим својим бићем.” – *Пут Христу*, 39.

**б. Који божански позив Господ упућује свима који желе обновљење срца и живота? Исаија 1:18; Јеремија 29:13; Јаков 4:7-10.**

„Божја владавина се не темељи на присили или слепој покорности, како то сотона жели да прикаже. Она се позива на разум и савест... Бог не врши насиље над вољом својих створења. Он не прихвата изразе поштовања и оданости који нису израз слободне човекове воље. Присилно покораване онемогућило би истински развој ума и карактера и човек би био само аутомат, а то није Творчева намера. Он жели да човек, круна Његове стваралачке моћи, досегне највиши могући степен развоја. Он ставља пред нас висину благослова на коју жели да нас уздигне својом милошћу. Позива нас да Му се предамо да би могао довршити своје дело у нама. Хоћемо ли се одлучити за ослобођење из ропства греховнога и учествовати у славној слободи синова Божјих – то зависи само од нас.” – *Пут Христу*, 38, 39.

„Христос се открио као Спаситељ људи. Није требало да се људи поуздају у своја дела, у своју правду, или у себе на било који начин, већ у Јагње Божје које узима на себе грехе света. Он је откривен као Заступник пред Оцем. Кроз Њега је упућен позив: ‘Тада дођите, вели Господ, па ћемо се судити: ако греси ваши буду као скерлет, постаће бели као снег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна.’ Овај позив на сличан начин одзвања и нама данас. Не допустимо да понос, самопоуздање или самоправедност спречи било кога да призна свој грех, како би се могао позвати на обећање.” – *Fundamentals of Christian Education*, 239.

**а. Шта је Христу дало право да своју децу одведе у небо? Колошанима 1:14; Јеврејима 7:25.**

---

„Усред страшне таме, привидно напуштен од Бога, Христос је испио последње капи из чаше људских патњи. У тим ужасним тренуцима Он се ослањао на доказе које Му је Отац раније дао о томе да Га прихвата. Он је познавао карактер свога Оца. Схватао је Његову правду, милост и Његову велику љубав. Вером се ослањао на Бога, кога је увек са радошћу слушао. И кад се покорно предао у руке Божје, нестало је оног осећања да је изгубио наклоност Очеви. Захваљујући вери Христос је постао победник.“ – *Жеља векова, 739.*

„Дајући Исуса, Бог је дао цело небо. С људског гледишта, таква жртва је представљала непотребно расипништво. Према људским мерилима, целокупни план спасења је расипање благодати и дарова. Свуда наилазимо на самоодрицање и драговољну жртву. Небеска војска заиста има право да с чуђењем посматра људску породицу која неће да се уздигне и обогати неизмерном љубављу израженом у Христу. Она заиста има право да узвикне – чему толико расипање?

„Али је искупљење за изгубљени свет морало бити пуно, обилно и савршено. Христова жртва је била тако велика да је била довољна за сваку душу коју је Бог створио. Она се није могла тако ограничити да не премаши број оних који су вољни да приме велики Дар. Нису сви људи спасени, али план искупљења није расипништво зато што не остварује све оно што је тако дарежљиво омогућио. Морало је бити довољно, да још и преостане.“ – *Жеља векова, 542.*

**б. Шта Исус захтева од свих који желе да постану Његова деца и способни да приме Светог Духа? Приче 23:26.**

---

„(Исус) са саосећањем и нежношћу чека да саслуша признања заблуделих и да прими њихово покајање. Он чезне за доказом њихове захвалности као што мајка очекује осмех са усана вољеног детета. Велики Бог нас учи да Га називамо својим Оцем. Он жели да ми схватимо колико Његово срце усрдно и с нежношћу чезне за нама у свим нашим патњама и искушењима.“ – *Слуге јеванђеља, 190.*

„А шта ми то дајемо, чак и онда када дамо све? – Дајемо Христу срце оскрнављено грехом да га очисти својом сопственом крвљу и спасе својом неупоредивом љубављу! А људи ипак мисле како је тешко предати све! Стидим се кад чујем тако нешто, стидим се и да пишем о томе.“ – *Пут Христу, 41.*

**а. Која је била Павлова усрдна жеља за вернике? Римљанима 12:1; 1. Солуњанима 5:22,23.**

„Иако су ове речи упућене старом Израиљу, оне садрже једну поуку за данашњи народ Божји. Када апостол апелује на своју браћу да принесу своја тела ‘на жртву живу, свету, угодну Богу’, он износи начела правог посвећења. То више није теорија, емоција или игра речи, већ једно живо, активно начело, унето у свакодневни живот. То захтева да наше навике у јелу, пићу и одевању буду такве да осигурају заштиту физичког, духовног и моралног здравља, да бисмо могли принети Господу наша тела, не као једну жртву покварену лошим навикама, него као ‘живу, свету, угодну Богу.’” – *Библијско посвећење, 28.*

„Ми треба да се трудимо да се свим својим бићем посветимо Божјој служби и да се трудимо да ту жртву учинимо што савршенијом. Бог ће бити задовољан само онда ако Му дамо најбоље што имамо. Сваки онај који Га љуби свим срцем желеће да Му посвети најбољи део свога живота и стално ће се трудити да све снаге свога бића доведе у склад са законима природе, чиме ће његове умне и духовне способности као и спремност да послужи Богу бити потпомогнути.” – *Патријарси и пророци, 362, 363.*

**б. Какав терет је мноштво осетило у срцу када је чуло Петров говор на дан Педесетнице? Дела 2:37,38.**

„(Мноштво) је слушало како ученици тврде да је тај кога су они распели у ствари Син Божји. Свештеници и поглавари су дрхтали. Народ је био убеђен и обузет болом. ‘Ражали им се у срцу, и рекоше Петру и осталим апостолима: Шта ћемо чинити, људи браћо?’ Међу онима који су слушали ученике било је побожних Јевреја искрених у свом веровању. Сила која је пратила речи говорника убедила их је да је Исус заиста био Месија...”

„Петар је онима који су били осведочени истином предочио чињеницу да су одбацили Христа зато што су били обманути од свештеника и поглавара и да се никад неће усудити да Га приме ако и даље од тих људи буду тражили савет очекујући да Га претходно они признају. Ти властодршци, иако су исповедали побожност, били су пуни амбиција за благом и славом овог света. Они нису били спремни прићи Христу да би примили светлост.” – *Дела апостола, 31.*

**а. Шта нам доноси уверење да можемо бити потпуно посвећени Господу и способни да на себи носимо Христов лик? Филибљанима 2:12,13.**

„Бог ово не налаже зато да бисте се ви плашили да ће Он можда пропустити да изврши своје обећање, да ће Му досадити стрпљење, или пак да неће имати самилости према вама. Међутим, бојте се да ваша воља није потчињена вољи Христовој, и да вашим животом не владају наслеђене или пак стечене негативне црте карактера. 'Јер је Бог што чини у вама да хоћете и учините као што Му је угодно.' Бојте се да се ваше старо 'ја' не испречи између ваше душе и великог Учитеља. Страхујте да ваше 'ја' не осујети циљ који Бог жели да постигнете. Бојте се превеликог поуздања у сопствене снаге. Бојте се да своју руку не истргнете из руке Христове покушавајући да стазом живота идете сами без Његовог сталног присуства." – *Христове очигледне поуке, 131, 132.*

**б. На који начин можемо одржати чврсту веру и потпуно предање исправним начелима? Галатима 2:20; Матеј 16:24,25.**

„Они који желе да стекну благодат светости морају пре свега да схвате смисао самопожртвовања. Христов крст је главни стуб који држи 'вечну и од свега претежнију славу.'" – *Дела апостола, 422.*

„Не можете сами променити своје срце, не можете сами предати Богу своја осећања, али можете изабрати и одлучити да Му служите. Можете Му предати своју вољу; а Бог ће тада деловати у вама да хоћете и чините што је Њему угодно...

„Правилним увежбавањем воље у вашем се животу може догодити потпуна промена. Предајући своју вољу Христу, ви се повезујете са силом која је моћнија од сваког поглаварстава и власти. Снагу да можете остати постојани стално ћете примати са неба. На тај ћете начин, предајући се непрестано Богу, моћи да живите новим животом, животом вере." – *Пут Христу, 42, 43.*

## ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 31. јул

1. Шта нам је неопходно за успех у борби против непријатеља душа?
2. Која је права битка коју треба водити како бисмо победили већ пораженог непријатеља?
3. Шта можемо научити из Христовог дара за наше спасење?
4. Шта је Божја намера за вернике, и у телесном и у духовном погледу?
5. Ако је наша воља у складу са Божјом вољом, шта ће бити наше свакодневно искуство?

# Вера и прихватање

„И даћу вам ново срце, и нов ћу дух метнути у вас, и извадићу камено срце из тела вашег, и даћу вам срце месно.“ – Језекиљ 36:26

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, шесто поглавље (стр. 44-50).*

„Не можете никаквим својим испаштањем избрисати грехе прошлости, не можете променити срце ни својим напорима постати свети. Али Бог обећава да ће све то преко Христа учинити за вас.“ – *Пут Христу, 45, 46.*

## 1. ОПРОШТАЈ И МИР

Нед, 2. авг

**а. Које је Божје дивно обећање о опроштају и миру? 1. Јованова 1:9.**

---

„Увиђате да вам је живот испуњен себичношћу и грехом. Чезнете за опроштајем, за чистотом и ослобођењем. Склад са Богом, сличност са Њим – шта бисте могли учинити да то постигнете?”

„Потребан вам је мир – небески опроштај, спокојство и љубав у души. То не можете купити новцем, задобити мудрошћу. Иако се не можете надати да ћете то икада постићи сопственим напорима, Бог вам то ипак нуди као дар, ‘без новца и без плате’ (Исаија 55:1). Све то може постати ваше само ако пружите руку и узмете.“ – *Пут Христу, 44.*

**б. Које је друго важно обећање о промени целог бића у новог човека, који ће бити у складу са Богом? Језекиљ 36:26.**

---

„Признали сте своје грехе и одлучили у свом срцу да ћете их одбацити, и потпуно се предати Богу. Пођите сада к Њему и у молитви усрдно затражите да вас опере од греха и да вам да ново срце. Верујте да ће Бог то учинити, јер је тако обећао. То је управо она поука коју је Исус износио док је био на свету: морамо веровати да ћемо добити оно што је Бог обећао и тада ћемо то доиста и примити.“ – *Пут Христу, 44, 45.*

### а. Шта је Исус рекао одузетом човеку у Витезди да учини, и шта можемо научити из овог искуства? Јован 5:1-9.

„Вратимо се на библијски извештај о парализованом човеку из Витезде. Тај је патник био сасвим беспомоћан. Својим удовима није се служио већ тридесет и осам година, а Исус му ипак наређује: ‘Устани, узми одар свој и ходи.’ Болесник је могао да каже: ‘Господе, послушаћу Твоје речи ако ме излечиш.’ Али не, он то није рекао; верујући у Христове речи, поверовао је да је већ излечен и одмах је покушао да устане. Желео је да хода, и проходао је. Поступио је по Христовим речима, а Бог му је дао снагу; болесник је оздравио.”  
– *Пут Христу, 45.*

„Исус му није обећавао божанску помоћ. Болесник би можда почео да сумња и на тај начин пропустио једину прилику да оздрави. Али он је веровао у Христову реч и поступајући по њој добио је снагу.

„Помоћу исте такве вере и ми можемо стећи духовно здравље. Грех нас је одвојио од живота Божјег. Наше душе су парализоване. Сами по себи, ми нисмо у стању да живимо светим животом као што немоћан болесник није био способан да хода. Многи људи увиђају да су беспомоћни и чезну за оним духовним животом који ће их довести у склад са Богом; они узалуд покушавају да то постигну. У очајању они запомажу: ‘Ја несрећни човек! Ко ће ме избавити од тела смрти ове?’ (Римљанима 7:24). Ти људи који очајавају и који се боре треба да дигну свој поглед. Спаситељ се над сваким испуљеником своје крви сагиње говорећи са неизрецивом нежношћу и сажаљењем: ‘Хоћеш ли да будеш здрав?’ Он вас позива да устанете у здрављу и спокојству.” – *Жеља векова, 181, 182.*

### б. Шта је грешнику обећано кроз Христа? 2. Дневника 7:14; Осија 14:4.

„Не можете никаквим својим испаштањем избрисати грехе прошлости, не можете променити срце ни својим напорима постати свети. Али Бог обећава да ће све то преко Христа учинити за вас. Верујте у то обећање. Признајте своје грехе и предајте се Богу. Покажите спремност и жељу да Му служите. Чим чврсто одлучите да учините то, Бог ће сигурно испунити на вама своју реч. Ако верујете у то обећање – верујте да су вам греси опроштени и да сте чисти – Бог ће то учинити. Излечиће вас, као што је и парализованом човеку дао силу да хода кад је поверовао да је излечен. Ако верујете, то ће се стварно и догодити.

„Немојте чекати да осетите како сте оздравили, већ реците: ‘Верујем у то. То је тако, не зато што ја то осећам, него зато што је то Бог обећао.’” – *Пут Христу, 45, 46.*

**а. Када Исуса прихватимо као Спаситеља, шта се дешава са пређашњим гресима? Римљанима 3:24,25; 5:1,9,10.**

---

„Све што иштете у својој молитви верујте да ћете примити; и биће вам’ (Марко 11:24). Услов за испуњење овог обећања је да ваше молитве буду у складу с Божјом вољом. А Божја воља је да нас очисти од греха, да нас учини својом децом и оспособи нас да живимо светим животом. За те се, дакле, благослове можемо молити, веровати да ћемо их примити и захваљивати Богу што смо их примили. Наша је предност да приђемо Христу који ће нас очистити да бисмо пред Божји закон могли да станемо без стида и гриже савести.” – *Пут Христу, 46.*

**б. Какав положај верник има пред Богом? Римљанима 8:1.**

„Иако је понизност карактеристично обележје хришћанског живота, ипак он не треба да буде оличење туге и самопотцењивања. Преимућство је сваког појединца да живи таквим животом да стварно може очекивати Божје одобравање и Његов благослов. Наш небески Отац не жели да се увек осећамо тако као да смо у тами или под неком осудом. Није доказ праве понизности ако идемо оборене главе и срца испуњеног мислима само о себи. Свако може прићи Исусу, бити очишћен крвљу Његовом и пред законом стајати без стида или гриже савести.” – *Велика борба, 420.*

„Када смо се потпуно предали Богу, када имамо пуно поверење у Њега, крв Христова чисти нас од свакога греха. Савест може бити слободна од осуде. Кроз веру у Његову крв, сви могу постати савршени у Исусу Христу... Ми не треба да бринемо о томе шта Христос и Бог мисле о нама, већ о томе како Бог види Христа, нашег Заменика. Ви сте прихваћени у Љубљеноме.” – *Selected Messages, 2, 32, 33.*

**с. Какву промену треба да препознају сви који уђу у овај заветни однос са Богом? 1. Петрова 1:18,19; 1. Коринћанима 6:19,20; Галатима 3:26.**

---

„Одсада више не припадате себи; за вас је плаћена висока цена. Знајући да се пропадљивим сребром или златом не искуписте... него скупоченом крвљу Христа, као безазленог и пречистог јагњета’ (1. Петрова 1:18,19). Самим тиме што сте заиста поверовали Богу, Свети Дух је у вашем срцу започео нови живот. Ви сте сада као деца рођена у Божјој породици, и Бог вас воли као што воли свога Сина.” – *Пут Христу, 46, 47.*

**а. Какво се понашање очекује од верника? Колошанима 2:6.**

„Сада, када сте се предали Христу, не удаљујте се од Њега, него из дана у дан говорите: 'Ја сам Христов; у потпуности сам се предао Њему.' У молитви усрдно тражите да вас обдари својим Духом и одржи вас својом милошћу. На исти начин као што сте се предали Богу и поверовали Му да бисте постали Његова деца, тако и живите у Њему. Апостол каже: 'Како дакле примисте Христа Исуса Господа онако живите у Њему' (Колошанима 2:6).

„Неки људи мисле да би, пре него што могу да затраже Његов благослов, морали бити стављени на пробу да би доказали Господу како су се променили. Међутим, право да затраже Божји благослов они имају већ сада. Њима је свакако потребна Божја милост и Христов Дух који ће им помагати у њиховим слабостима, да би се могли одупрети злу. Исус жели да Му приђемо управо онакви какви смо, грешни, беспомоћни и зависни. Можемо доћи са свим својим слабостима и гресима, и покајнички пасти пред Његове ноге. Он ће нас – на славу свога имена – пригрлити рукама своје љубави, завити наше ране и очистиће нас од сваке нечистоте.“ – *Пут Христу, 47.*

**б. Коју меру је Бог обезбедио за грешке које начинимо у процесу учења? 1. Јованова 2:1,2.**

„Одбаците сумње да се Божја обећања не односе на вас. Она су намењена сваком грешнику који се каје. Анђели имају задатак да снагу и милост коју је Христос обећао пренесу свакој души која верује. Нико није толико грешан да у Исусу који је умро за њега не би могао наћи снагу, чистоту и правду. Он чека да са свих оних који Га узверују скине њихову одећу окаљану и оскрнављену грехом и да их обуче у беле хаљине Његове правде. Он их позива да живе, а не да умру.“ – *Пут Христу, 47, 48.*

**с. Објасни на који начин бивамо оснажени на том путу. 1. Јованова 1:7; Галатима 5:16,17,25.**

„Они који иду путевима мудрости чак су и у невољи неизмерно радосни; јер Онај кога њихова душа љуби, иако невидљив, иде поред њих. При сваком кораку навише они све јасније осећају додир Његове руке; при сваком кораку, блиставији зраци славе Невидљивога падају на њихов пут; и њихове песме хвале, достижући све више тонове, уздижу се да би се сјединиле с песмама анђела пред престолом.“ – *Мисли с Горе благослова, 174.*

**а. Који су услови под којима нас Бог прихвата? Исаија 55:7; 44:22.**

„Бог не поступа према нама онако како смртници поступају једни с другима. Његове мисли су мисли милосрђа, љубави и најнежнијег саосећања.“ – *Пут Христу, 48.*

„Сваки онај који послуша опомену и скрушене душе призна свој грех и покаје се, као Давид, може бити сигуран да за њега постоји нада. Сваки који с вером прихвата Божја обећања, наћи ће и опроштај. Господ никад неће одбацити душу која се искрено каје.“ – *Патријарси и пророци, 766.*

**б. Какав је заправо став нашег небеског Оца према свима који су застранили? Језекиљ 18:32; Лука 15:18-20.**

„Сотона је увек спреман да уздрма вашу веру у сигурност ових дивних Божјих обећања. Он жели да у души и срцу угаси сваку искру наде и сваки зрак светлости. Али то му не смете допустити. Не слушајте кушача већ реците: 'Исус је умро да бих ја могао да живим. Он ме воли и неће допустити да пропаднем...' Христова парабола о изгубљеном сину говори нам како ће одлутали грешник бити примљен: 'Кад је још подалеко био, угледа га отац његов, и потрчавши загрли га и целива га' (Лука 15:20).

„Међутим, чак и ова парабола, иако тако нежна и дирљива, ни приближно не може да изрази безгранично саосећање и сажалење нашег небеског Оца. 'Љубим те љубављу вечном', каже Господ преко пророка, зато ти једнако чиним милост' (Јеремија 31:3). Док је грешник још далеко од Очеве куће, расипајући своје имање у иностраној земљи, Очево срце чезне за њим. Свака жеља за повратком Богу која се пробуди у души није ништа друго до нежан позив Његовог Духа који усрдно моли, преклиње и привлачи одлуталог Очевом срцу пуном љубави.“ – *Пут Христу, 48, 49.*

**ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:**

Пет, 7. авг

1. Чиме се испуњава душа оних чији су греси опроштени?
2. Зашто је одузети из Витезде одједном могао да хода?
3. Када прихватимо Христа као свог Спаситеља, које обећање постаје наше?
4. Која је тајна победоносног хода са Христом?
5. Опиши контраст између сотонине злобе и Очеве искупитељске љубави.

# Тест следбеништва

„Зато, ако је ко у Христу, нова је твар: старо прође, гле, све ново постаде.“ – 2. Коринћанима 5:17.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, седмо поглавље (стр. 51-59).*

„Карактер се открива у речима и делима која су нам прешла у навику, а не у добрим или лошим поступцима које смо ту и тамо случајно учинили.“ – *Пут Христу, 51.*

## 1. ДЕЛО ДУХА

Нед, 9. авг

**а. Коју поуку нам је Христос пружио описујући дело обраћења? Јован 3:5-8.**

„Човек можда није у стању да одреди тачно време и место, или да повеже ланац догађаја у процесу свог обраћења, ипак то не значи да није обраћен... Утицај Божјег Духа на људско срце сличан је ветру, који је потпуно невидљив, али ипак видимо и осећамо његово деловање. Та обнављајућа сила, коју не може да види људско око, доноси души нови живот, стварајући ново биће по Божјем облицију.“ – *Пут Христу, 51.*

**б. Какве промене ће се догодити у животу онога који је истински обраћен? Римљанима 12:9-18; 2. Коринћанима 5:17.**

„Иако сами не можемо ништа учинити да бисмо се променили у срцу и ускладили са Богом, иако се уопште не можемо поуздати сами у себе или у своја добра дела, ипак ће наш живот открити да ли је милост Божја имала своје место у нашој души. Промена ће се видети у карактеру, обичајима и тежњама; и супротност између онога што смо били и онога што смо сада биће јасна и очевидна...“

„Истина је да се људи у свом понашању, гледано споља, могу поправити и без обнављајуће Христове силе. Тежња за утицајем у друштву и жеља да стекнемо поштовање људи може нас навести да водимо уредан живот; због самопоштовања можемо избегавати и оно што изгледа да је зло. Великодушно дело може учинити чак и себичан човек. Како ћемо дакле знати на којој смо страни?“

„Коме припада наше срце? На чему се задржавају наше мисли?“ – *Пут Христу, 51, 52.*

### **а. Који плод доносе они који су испуњени Духом? Галатима 5:22,23.**

„Они који су постали нова створења у Христу Исусу доносе у свом животу и плодове Духа... Оно што су некада мрзели сада воле, а мрзе оно што су некада волели. Охоли и уображени постају кротки и понизни, а разуздани постају чисти. Одбацују се ташти обичаји и мода овога света. Хришћанин не чезне за спољашњим украшавањем, већ за 'тајном скровитости срца, у непропадљивој чистоти питомога и тихога духа' (1. Петрова 3:3,4, превод Л. Бакотић).“ – *Пут Христу*, 52.

„Утицај Светог Духа представља Христов живот у души. Ми сада не можемо да видимо Христа нити да разговарамо с Њим; али Његов Свети Дух нам је једнако приступачан на сваком месту. Он делује у свакоме и преко сваког ко прими Христа. Они у којима пребива Свети Дух доносе духовне родове – љубав, радост, мир, стрпљење, доброту, племенитост, веру.“ – *Коментари библијских текстова*, 723.

### **б. Шта је доказ истинског покајања? Језекиљ 33:14,15.**

„Не може се говорити о искреном покајању ако се у срцу и животу није догодила промена. Тек када врати залог и врати што је отео, призна своје грехе, почне да љуби Бога и своје ближње, грешник може бити сигуран да је прешао из смрти у живот.

„Када као грешна, залутала бића приђемо Христу, кад осетимо да смо добили опроштај греха и милост, љубав почиње да се излива из нашег срца. Сваки терет тада постаје лакши, јер је јарам који нам Христос нуди лак. Дужност постаје уживање, а жртва задовољство. Пут који нам је раније изгледао обавијен тамом сада је обасјан блиставим зрацима Сунца Правде.

„Љупкост Христовог карактера огледаће се и у Његовим следбеницима. Њему је чинило задовољство да врши Божју вољу. Љубав према Богу и ревновање за Његову славу – то је била владајућа сила у животу нашег Спаситеља. Љубав је улепшавала и оплемењивала све Његове поступке. Таква љубав долази само од Бога. У непосвећеном срцу она не може ни да се зачне, а камоли да извире из њега. Она се налази само у срцу у којем влада Исус. Ми тада, по речима апостола, 'имамо љубав к Њему, јер Он најпре показа љубав к нама' (1. Јованова 4:19). У срцу обновљеном божанском милошћу љубав је начело деловања. Она мења карактер, управља побудама, контролише страсти, сузбија непријатељство и оплемењује осећања. Та љубав, ако се негује у срцу, чини живот пријатним и шири племенити утицај свуда око себе.“ – *Пут Христу*, 52, 53.

**а. Које опасне заблуде су прихваћене од стране многих такозваних хришћана? Филибљанима 3:9; Римљанима 10:3; Јаков 2:17.**

„Постоје две заблуде којих се Божја деца – нарочито они који су тек спознали Његову милост – морају посебно чувати. Прва, о чему је већ било речи, јесте гледање на своја добра дела, и настојање да човек учини све што може да би се ускладио с Богом. Онај ко покушава да својим напорима одржи закон и постане свет – покушава немогуће. Све што би човек могао да учини без Христа окаљано је себичношћу и грехом. Једино нас Христова милост, посредством вере, може учинити светима.

„Друга заблуда, сасвим супротна овој, али не и мање опасна, је тврђење да вера у Христа ослобађа људе држања Божјег закона; и да – пошто Христову милост добијамо само вером – наша дела, наводно, немају никаквог утицаја на наше спасење.“ – *Пут Христу, 53, 54.*

**б. На који начин новозаветно обећање очигледно показује да нас Христова милост не ослобађа послушности Божјем закону? Јеврејима 8:10; 10:16.**

„Божји закон је израз Његове праве природе; он је утеловљење великог начела љубави, и стога темељ Божје владавине на небу и на земљи. Ако је наше срце обновљено и по облику Божјем, ако је божанска љубав усађена у душу, нећемо ли тада природно извршавати Божји закон? Кад је начело љубави усађено у срце, кад је човек обновљен по облику Онога који га је саздао, самим тим је испуњено и новозаветно обећање (Јеврејима 10:16). А ако је закон уписан у срцу, неће ли се он одражавати и у нашем свакодневном животу? Послушност – служба Богу из љубави – истински је доказ да смо заиста Христови следбеници.“ – *Пут Христу, 54.*

„Бог и данас захтева исто оно што је тражио од светог пара у Едему – савршену послушност свим Његовим захтевима. Његов закон остаје на снази за сва времена. Велико мерило правде, истакнуто у Старом завету, није у Новом завету спуштено ни промењено. Задатак јеванђеља није да захтеве светог Божјег закона умањи, већ да људе уздигне, како би узмогли да се држе његових прописа.

„Спасоносна вера у Христа није оно што многи приказују као веру. ‘Веруј, веруј’, наглашавају и понављају они, ‘само веруј у Христа и бићеш спасен. То је све што са своје стране треба да учиниш.’ Права вера, иако се за спасење у потпуности ослања на Христа, наводи душу на савршено потчињавање Божјем закону.“ – *Коментари библијских текстова, 637, 638.*

**а. Шта се очекује од оних који су кандидати за вечни живот? 1. Јованова 5:2,3; 1. Коринћанима 7:19.**

„Ако се предате (Христу) и прихватите Га као личног Спаситеља, Његовом ћете заслугом бити проглашени за праведне, ма колико грешан био ваш протекли живот. Ваш је карактер сада замењен Христовим карактером и Бог вас прихвата као да никада нисте згрешили.

„И више од тога, Христос може да мења срце. Он вером борави у вашем срцу. Одржавајте ту везу с Христом посредством вере и непрекидно Му подређујте своју вољу. Све док будете тако чинили, Он ће деловати у вама да желите и да радите у складу с Његовом светом вољом. И ви ћете са апостолом моћи да кажете: ‘А што сад живим у телу, живим вером Сина Божјег, коме омилах, и предаде себе за мене’ (Галатима 2:20). Тако је и Христос рекао својим ученицима: ‘Ви нећете говорити, него Дух Оца вашег говориће из вас’ (Матеј 10:20). С Христом који ће деловати у вама, ви ћете испољавати исти дух и чинити иста добра дела као и Он – дела правде и послушности.

„Према томе, ми у себи немамо ничега чиме бисмо могли да се хвалимо. Немамо разлога да уздигемо себе. Једина основа наше наде је Христова правда која нам је приписана, и оно што Његов Дух чини у нама и кроз нас.” – *Пут Христу*, 56, 57.

**б. Иако је Господ свима омогућио спасење, зашто неки не успевају да пронађу пут? Ефесцима 2:8,9; Дела 4:12; Римљанима 9:30-33.**

„Уместо да човека ослободи послушности Божјем закону, управо нас вера, и само вера чини судеоницима Христове милости, што нас оспособљава да будемо послушни...

„Такозвана вера у Христа, према чијем су исповедању људи ослобођени обавезе покорвања Богу, у ствари и није вера него дрскост. ‘Јер сте благодаћу спасени кроз веру’ (Ефесцима 2:8). Међутим, ‘вера ако нема дела, мртва је по себи’ (Јаков 2:17). Говорећи о себи пре него што је дошао на наш свет, Христос наглашава: ‘Хоћу чинити вољу Твоју, Боже мој, и закон је Твој мени у срцу’ (Псалам 40:8). А непосредно пре свог поновног одласка на небо рекао је: ‘Ја одржах заповести Оца свог и остајем у љубави Његовој’ (Јован 15:10). ‘И по том разумемо да Га познасмо’, пише љубљени ученик, ‘ако заповести Његове држимо... Који говори да у Њему стоји, и тај треба тако да ходи као што је Он ходио’ (1. Јованова 2:3,6). ‘Јер и Христос пострада за нас, и нама остави углед да идемо Његовим трагом’ (1. Петрова 2:21).” – *Пут Христу*, 54, 55.

**а. Како је апостол Павле живео победоносним животом? 1. Коринћанима 15:30,31.**

„Одржавајте ту везу с Христом посредством вере и непрекидно Му подређујте своју вољу. Све док будете тако чинили, Он ће деловати у вама да желите и да радите у складу с Његовом светом вољом.“  
– *Пут Христу*, 56.

„Христос је у својој људској природи развио савршени карактер, и тај карактер Он препоручује и нуди нама. 'Сва наша правда је као нечиста хаљина' (Исаија 64:6). Све што можемо учинити сопственом снагом упрљано је грехом. Али Син Божји 'се јави да грехе наше узме; и греха у Њему нема'... Христос је био послушан свим захтевима закона. Он је о себи могао да каже: 'Хоћу чинити вољу Твоју, Боже мој, и закон је Твој мени у срцу' (Псалам 40:8)... Својом савршеном послушношћу Он је сваком људском бићу омогућио послушност Божјим заповестима. Кад се потпуно предамо Христу, наше срце се сједињује с Његовим, наша воља се стапа у Његову вољу, наш ум постаје једно с Његовим, наше мисли се заробљавају у покорност Њему – ми живимо Његовим животом. То значи бити обучен у хаљине Његове правде.“ – *Христове очигледне поуке*, 278, 279.

**б. Какву радост је Псалмиста изразио у сопственом животу? Псалам 119:97.**

„Кад говоримо о вери, постоји једна разлика коју морамо имати на уму. Има једна врста веровања која се потпуно разликује од вере. Постојање Бога и Његова свемоћ, истинитост Његове речи, све су то чињенице које чак ни сам сотона и његови анђели не могу да оспоре. Библија каже да у то 'и ђаволи верују, и дрхћу' (Јаков 2:19), али то није вера. Права вера није само веровање у Божју реч, него и покоривање воље Богу и подређивање срца и осећања Богу – то је вера која делује кроз љубав и чисти душу. Посредством такве вере у души се обнавља Божји лик.“ – *Пут Христу*, 57.

**ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**

1. Објасни доказе обраћења.
2. Која је супротност између старог и новог човека?
3. Објасни две опасности које треба да избегнемо у нашем духовном животу.
4. Када живимо под благодаћу, где је место послушности?
5. Које мисли, жеље и побуде негујемо када Христос борави у срцу?

# Раст у Христу

„Да учиним жалоснима у Сиону и дам им накит уместо пепела, уље радости уместо жалости, одело за похвалу уместо духа тужног, да се прозову храстови правде, сад Господњи за славу Његову.“ – Исаија 61:3.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, осмо поглавље (стр. 60-68).*

„Да бисте могли да живите светим животом, зависите од Христа као што лоза зависи од чокота да би могла расти и доносити плод.“ – *Пут Христу, 62.*

## 1. КЉУЧ РАСТА

Нед, 16. авг

**а. На који начин Свето писмо приказује хришћански развитак? Исаија 61:3; 1. Петрова 2:2; Ефесцима 4:14,15; Марко 4:26,27.**

„Сва људска мудрост и вештина нису у стању да удахну живот ни најсићушнијем створењу у свету природе. Свака поједина биљка и свака животиња могу да живе само захваљујући животу који им је дао сам Бог. Исто се тако, само животом који долази од Бога, у људском срцу рађа духовни живот.“ – *Пут Христу, 60.*

**б. Шта нам показује да у нашем расту и развоју зависимо од Христа? Осија 14:5-7; 1. Коринћанима 3:6,7.**

„У неизмерном дару, жртвујући свог Сина, Бог је цели свет окружио атмосфером милости, исто тако стварном као што је то ваздух који струји око земљине кугле. Сви који се одлуче да дишу ту животворну атмосферу живеће и узрасти до потпуне висине људи и жена у Христу Исусу.

„Као што се цвет окреће према сунцу да би, захваљујући његовим блиставим зрацима, усавршио своју лепоту и склад, и ми се морамо окренути Сунцу Правде да би се, захваљујући небеској светлости, наш карактер развио и постао сличан узору Христовом.“ – *Пут Христу, 61.*

**а. Коју важну ствар је наш Господ нагласио својим ученицима непосредно пре него што је окончао своју земаљску мисију? Јован 15:4-7.**

---

„Многи мисле да део овог посла морају сами обавити. Они су се поуздали у Христа да би добили опроштење греха, али сада настоје да сопственим напорима воде праведан живот. Међутим, сваки је такав напор узалудан. Исус каже: 'Без мене не можете чинити ништа.' Наш раст у милости, наша радост и наша корисност, све то зависи од нашег јединства с Христом. Само у заједништву с Њим, сваког дана и сваког тренутка, само остајући у Њему моћи ћемо да растемо у милости. Он није само Зачетник него и Свршитељ наше вере. Христос је први, последњи и вечни. Он мора бити с нама, не само на почетку и на крају нашег пута, већ и на сваком нашем кораку кроз живот.“ – *Пут Христу*, 62.

„Ако сте вољни да се у школи Христовој учите смерности и понизности, Он ће вам сигурно дати покој и мир. Борба да се одрекнете своје воље и својих путева ужасно је тешка. Али ако ту лекцију научите, наћи ћете спокојство и мир. Охолост, себичност и славољубље морају се победити. Ваше воље мора нестати у вољи Христовој. Цео живот вам може тако постати непрекидна жртва љубави, сваки поступак манифестација несебичности, а свака реч израз љубави. Као што животворни сок чокота струји кроз сваку лозу, допирући до најдубље жилице и до највишег листа на врху, тако и милост и љубав Христова испуњавају душу уносећи своје врлине у сваки део бића и прожимајући сваки покрет тела и ума.“ – *Коментари библијских текстова*, 458.

**б. Шта је тајна раста у Христу? Колошанима 2:6; Јеврејима 10:38.**

---

„Предали сте се Богу да budete посве Његови, да Му служите и покоравате Му се, и прихватили сте Христа као свог Спаситеља. Нисте могли сами окајати своје грехе ни променити своје срце, али предајући се Богу, поверовали сте да ће Он Христа ради све то учинити за вас. Вером сте постали Христови и вером треба да растете и напредујете у Њему – дајући Му и узимајући од Њега. Морате Му дати све – своје срце, своју вољу, своју службу, морате Му предати цело своје биће покоравашући се Његовим захтевима. Исто тако морате узети све што вам Он нуди – Христа, обиље свих благослова, да борави у вашем срцу, да Он буде ваша снага, ваша правда, ваш вечни помоћник који ће вам дати силу да budete послушни.“ – *Пут Христу*, 63.

**а. Која је прва дужност Божје деце када започињу сваки дан? Псалм 5:3.**

---

„Посветите се Богу чим се ујутро пробудите из сна. Нека вам то буде први задатак. Молите се: ‘Узми ме, Господе, да будем сасвим Твој. Полажем све своје планове пред Твоје ноге. Употреби ме данас у својој служби. Остани са мном и допусти да сав мој рад буде учињен у Теби.’ Тако чините сваког дана у свом животу. Сваког новог јутра посветите свој живот Богу за тај дан. Све своје планове у молитви изнесите пред Њега, да вас Он у своме провиђењу упути да ли их треба остварити или пак одбацити. И тако, дан за даном, предајући свој живот у Божје руке, ваш ће живот постајати све сличнији животу Христовом.” – *Пут Христу*, 63.

**б. Који позив нам Христос свакодневно упућује? Матеј 11:28,29.**

---

„Живот у Христу је живот испуњен спокојством, не живот претераног заноса, већ трајног и мирног поверења. Ваша нада није у вама самима него у Христу. Ваша слабост уједињује се с Његовом снагом, ваше незнање с Његовом мудрошћу, ваша несигурност с Његовом издржљивошћу. И стога не треба да гледате на себе нити да се бавите сами собом, већ гледајте на Христа. Мислите о Његовој љубави, о лепоти и савршенству Његовог карактера. Христос у свом самоодрицању, Христос у свом понижењу, Његова чистота и светост, Његова неизмерна љубав – то су теме о којима треба да размишљате. Љубећи Га, опонашајући Га, предајући Му се целим бићем, ви ћете се преобразити и постати слични Њему.” – *Пут Христу*, 63, 64.

**с. Шта је кључ за добијање душевног мира? Исаија 26:3,4; 30:15.**

---

„Они који вером држе Христа за Његову реч и поверавају своју душу Његовом старању и свој живот Његовом руководству наћи ће мир и спокој. Кад их Исус обрадује својим присуством, ништа их на свету не може растужити. У савршеном повиновању је и савршен мир... Може нам наш живот изгледати врло замршен, али ако се поверимо бризи Свезнајућег, Он ће уредити живот и карактер тако да буду на Његову славу...

„Кад примимо Христов мир тада за нас почиње блаженство неба. Одазивамо се Његовом позиву: ‘Ходите, учите се од мене’, и тим долажењем почињемо живот вечни.” – *Жеља векова*, 313, 314

**а. Шта ће бити резултат задржавања наших мисли на Исусу уместо гледања на себе? 2. Коринћанима 3:18.**

„Упирући очи вере непрекидно у Исуса, ми постајемо снажнији. Бог ће дати најдрагоценија откривења оном ко је гладан и жедан тога. Такав ће увидети да је Христос његов лични Спаситељ. Кад се хране Његовом речју, људи увиђају да је она дух и живот. Реч уништава оно што је урођено, земаљску природу, и даје нови живот у Христу Исусу. Свети Дух долази души као Утешитељ. Помоћу Његове милости која преображава, у ученику се огледа Божји лик, и он постаје ново биће. Љубав долази на место мржње, а срце прима божанску сличност.“ – *Жеља векова*, 375.

„Кад се превише бавимо сами собом, мисли нам се удаљују од Христа, извора снаге и живота. Зато се сотона стално труди да нашу пажњу одврати од Спаситеља и тако спречи сједињење и заједништво душе с Христом. Световна задовољства, бриге свакодневног живота, збуњености и туга, мане других или наше сопствене мане и несавршенство – на једно од овога или на све заједно он жели да скрене ваше мисли и да вас одврати од Христа. Не дајте се завести његовим лукавствима. Многе који су заиста савесни и који желе да живе за Бога сотона често наводи да се задржавају на својим погрешкама и слабостима, и кад их тако одвоји од Христа, он се нада сигурној победи. Немојмо на тај начин себе стављати у средиште пажње, и онда живети у непрекидном страху и забринутости хоћемо ли бити спасени. Све то одвраћа душу од Извора наше снаге. Уздајте се у Бога и имајте више поверења у Њега. Говорите и размишљајте о Христу. Нека се ваше 'ја' изгуби у Њему.“ – *Пут Христу*, 64, 65.

**б. Шта можемо научити из промене коју су доживели ученици након што су били са Христом у свакодневном мисионском раду? Дела 4:13.**

„Гледајући непрекидно у (Исуса), 'преображавамо се у оно исто обличе из славе у славу, као од Господњег Духа' (2. Коринћанима 3:18).

„На тај су начин и први ученици постали слични своме омиљеном Спаситељу. Кад су ти ученици први пут чули Исусове речи, осетили су потребу за Њим. Тражећи Га, они су Га и нашли, а затим су пошли за Њим. Били су с њим у кући, за столом, у затвореним просторијама и под ведрим небом. Били су с Њим као ученици с учитељем, примајући свакодневно поуке о светим истинама с Његових усана. Гледали су у Њега као слуге у господара да би схватили своје дужности. Ти су ученици, међутим, били 'подложни слабостима као и ми' (Јаков 5:17, превод Л. Бакотић). Морали су исто тако као и ми стално да воде битку с грехом. И њима је била потребна милост Божја да би могли да воде свети живот.“ – *Пут Христу*, 65, 66.

**а. Које дивно обећање је Исус оставио својим следбеницима који су се суочавали са изазовима непријатељског света? Матеј 28:20.**

„Кад се Христос вазнео на небо, Његови следбеници су се још увек осећали као да је Он с њима, као да је ту лично присутан, пун љубави и светлости. Исус, Спаситељ, који је с њима ходио, говорио и молио се, који је упућивао речи наде и утехе њиховим срцима, узнео се од њих у небо док је порука мира била још на Његовим уснама; и док се – окружен мноштвом блиставих анђела – уздизао у висине, до ученика је допирао одјек Његовог гласа: 'Ја сам с вама у све дане до свршетка века' (Матеј 28:20).“ – *Пут Христу*, 67.

**б. Које важно упутство је Исус оставио својим ученицима како би знали шта да чине у време потребе? Јован 16:23,24; 14:16-18.**

„Кад су се састали, после вазнесења, жарко су желели да своје молитве Оцу упућују у Христово име... Пружали су руке вере, све више и више, са моћним аргументом: 'Христос Исус који умре, па још и васкрсе, који је с десне стране Богу, и моли за нас' (Римљанима 8:34). А дан Педесетнице донео је присутност Утешитеља о коме је Христос рекао: Он ће 'у вама бити' (Јован 14:17). 'Боље је за вас да ја идем; јер ако ја не идем, Утешитељ неће доћи к вама; ако ли одем, послаћу Га к вама' (Јован 16:7). Од тада Христос посредством Светог Духа непрекидно борави у срцу своје деце. Њихова веза с Њим била је тада приснија него док је Он у телу био с њима. Светлост, љубав и сила Онога који је био у њима зрачила је из њих тако да се људи, посматрајући то, заиста 'дивљаху, и знаху их да беху с Исусом' (Дела 4:13).“ – *Пут Христу*, 67, 68.

## ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 21. авг

1. Ако растемо попут биљака, зашто нам је потребна помоћ са неба?
2. Као што је биљкама потребна киша да би расле, шта је нама потребно да бисмо расли у Духу?
3. Шта свакодневно посвећење чини важним за све нас појединачно?
4. Зашто Бог жели да ми своје „ја“ оставимо са стране и да увек размишљамо о Исусу?
5. Које обећање треба да буде свакодневна стварност у животу сваког верника?

# Рад и живот

„А који Га примише даде им власт да буду синови Божији, који верују у име Његово.“ – Јован 1:12.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, девето поглавље (стр. 69-75).*

„Дух Христове самопожртвоване љубави дух је који прожима читаво небо и представља суштину његовог блаженства. То је дух који ће имати и Христови следбеници, то је рад који је и њима намењен.“ – *Пут Христу, 69.*

## 1. СВЕТЛОСТ И ЖИВОТ

Нед, 23. авг

**а. Шта природно срце игнорише и са којим последицама? Јован 1:4,5.**

„Бог је извор живота, светлости и радости за цели свемир. Као зраци светлости са сунца, као млазеви воде која избија из живог извора, од Њега се изливају благослови на сва Његова створења. И где год тај божански живот испуњава људска срца, он ће се преко њих изливати и на њихову околину, доносећи собом љубав и благослов.“ – *Пут Христу, 69.*

**б. Када се љубав Божја негује у срцу, шта ће бити видљиво у животу? 2. Коринћанима 2:14,15; 5:14.**

„Кад Христова љубав испуњава срце, она се не може сакрити, као што се не може сакрити пријатан мирис. Њен свети утицај осетиће сви с којима долазимо у додир. Христов дух у срцу сличан је извору у пустињи чија вода непрестано извире да освежи све око себе, и да у онима који су можда већ на самрти пробуди жељу да се напију воде живота.“ – *Пут Христу, 69.*

„Свет треба да види да ми нисмо себично обузети сопственим интересима, него да желимо да и други учествују у нашим благословима и предностима. Свет треба да види да нас наша вера не чини безосећајнима и ситничарима. Сви који тврде да су нашли Христа треба да се залажу за добро људи онако како је Он то чинио.“ – *Жеља векова, 133, 134.*

**а. Када прихватимо Исуса као Спаситеља, која наша потреба бива задовољена? Јован 1:12,13; 1. Коринћанима 1:4,5; Римљанима 5:1,2.**

---

„Они који су постали судеоници Христове милости биће спремни на сваку жртву да би и други, за које је Он умро, могли уживати у том небеском дару. Они ће чинити све што је у њиховој моћи да би свет у којем живе учинили бољим. Овакав дух истински је род обраћеног срца. Чим неко упозна Христа, у његовом срцу се рађа жеља да и другима покаже како је драгоценог пријатеља нашао у Исусу. Та спасоносна и посвећујућа истина не може да остане скривена у његовом срцу. Ако смо обучени у Христову правду и испуњени радошћу Његовог Духа, који у нама борави, нећемо моћи да ћутимо. Ако смо испитали и видели како је добар Господ, имаћемо о чему да говоримо. Слично Филипу, кад је нашао Спаситеља, позваћемо и друге да дођу к Њему.“ – *Пут Христу, 70, 71.*

**б. Који савет нам даје апостол Павле за време када се суочавамо са проблемима и тешкоћама? Јеврејима 4:16.**

---

„Исус познаје потребе своје деце и радо слуша њихове молитве. Нека се Његова деца искључе од света и од свега што би мисли могло одвратити од Бога и нека осете да су сама са Богом, да Његово око продире до најскривенијих дубина њихових срца, да чита тежње њихове душе, и нека разговарају са Богом.“ – *Синови и кћери Божје, 119.*

**с. Када постанемо деца Божја, шта дугујемо својим ближњима? Римљанима 1:14,15.**

---

„У ком смислу је Павле био дужник и Јеврејима и Грцима? Њему је, као и свим Христовим ученицима, био дат налог: 'Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име Оца и Сина и Светог Духа, учећи их да све држе што сам вам заповедао; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка века.' Прихвативши Христа, Павле је прихватио и овај налог. Он је осетио да на њему почива обавеза да се залаже за све друштвене класе – за Јевреје и Грке, учене и неуче, за оне који су заузимали високе положаје, као и за оне који су у животу били на најнижем нивоу.“ – *Коментари библијских текстова, 626.*

**а. Ако се Свети Дух налази у нашем срцу, шта ће бити једно од наших првих дела? Јован 1:41,42.**

„Настојаћемо да (другима) покажемо Христову привлачност и невидљиву стварност будућег, вечног света. У нама ће пламтети жеља да идемо путем којим је Исус ишао. Чезнућемо најусрдније да пажњу других, који се налазе око нас, усмеримо на 'Јагње Божје које узео на се грехе света' (Јован 1:29).

„Напори да живимо на благослов другима донеће и нама самима обиље благослова. Управо због тога Бог нам је пружио прилику да учествујемо у плану спасења. Он је људима указао предност да постану судеоници у божанској природи, и да затим пренесе благослове и својим ближњима. То је највећа могућа част и највећа радост коју је Бог могао дати људима. Они који на овај начин постану учесници у том делу љубави, највише се приближавају своме Створитељу.

„Бог је поруку јеванђеља и целокупно дело службе и љубави могао да повери небеским анђелима. Могао је да употреби и друга средства да испуни своју намеру. Али је у својој бескрајној љубави одлучио да нас учини својим сарадницима, сарадницима Христа и анђела, да бисмо могли да уживамо благослов, радост и духовно уздизање које проистиче из те несебичне службе.

„Учествујући са Христом у Његовим патњама, долазимо у још приснију заједницу саосећања и разумевања с Њим. Свако дело самопожртвованости за добро других појачава дух добротинства у срцу онога који даје, још тешње га повезујући с Откупитељем света који 'богат будући, вас ради осиромаша, да се ви Његовим сиромаштвом обогатите' (2. Коринћанима 8:9). Једино ако на тај начин испуњавамо намеру коју је Бог имао кад је створио човека, живот ће за нас бити прави благослов." – *Пут Христу, 71, 72.*

**б. Којим Христовим примером треба да се водимо у свом односу са родбином и суседима? Галатима 6:9,10; Јован 9:4.**

„Ако пођете на рад да – као што то Христос налаже својим ученицима, придобијате душе за Њега, осетићете потребу за дубљим духовним искуством и већом спознајом небеских истина, бићете гладни и жедни правде. Ви ћете се у молитви борити са Богом као Јаков. Ваша вера ће бити ојачана, а душа ће вам се све обилније напајати на извору спасења. Отпор и искушења на која ћете наилазити просто ће вас нагонити на проучавање Библије и молитву. Напредоваћете у милости и упознавању Христа и стећи богата искуства." – *Пут Христу, 72.*

**а. Наведи једну велику опасност која нас данас сналази као чланове цркве. Малахија 3:8-10.**

„За сада (Адвентистима седмог дана) највећа опасност прети од нагомилавања имовине. Многи су преоптерећени, јер сами стално увећавају своје напоре и бриге. Као последица тога, Бог и Његово дело су са њихове стране потпуно заборављени и они су духовно мртви. Од њих се тражи да Богу приносе жртве у виду прилога. Али жртва не увећава овоземаљски иметак, него га умањује и троши... У нашем народу показало се да велика материјална средства наносе само штету онима који су нераздвојно везани за то.“ – 1. Сведочанство, 442.

**б. Које хришћанске врлине ће верницима помоћи да напредују у благодати и познању Господа Исуса Христа? 1. Петрова 4:8-10; Јеврејима 13:2.**

„Предност коју су имали Аврам и Лот ни нама није ускраћена. Указивањем гостопримства Божјој деци, ми такође можемо примити анђеле у свој дом. Чак и у нашим данима, анђели у људском облику улазе у домове синова човечијих и уживају њихово гостопримство. Хришћане који живе у светлости Божјег одобравања још увек прате невидљиви анђели и та света бића остављају за собом благослов у нашим домовима.“ – 6. Сведочанство, 315.

**с. Коју људску потребу верници данас морају да задовољавају? 2. Коринћанима 10:16.**

„Обични чланови наших скупштина могу извршити једно дело које је до сада једва отпочело. Нико не треба да се сели у неко ново место само ради светских користи; али ако се негде пружа прилика за пристојан живот, нека тамо иду породице које су добро утврђене у вери, и то једна или две породице у једно место, и нека тамо раде као мисионари. Оне морају имати љубав према душама и осећати својом дужношћу да раде за њих, размишљајући о томе како да их приведу истини. Могу растурати наше публикације, одржавати састанке у својим домовима, упознавати се са својим суседима и позивати их да долазе на те састанке. Тако ће њихова светлост сијати у добрим делима.“ – 8. Сведочанство, 262.

„Бог одавно чека да дух ревносне службе обузме читаву Заједницу, тако да сваки члан ради за Њега према својим способностима. Кад чланови Заједнице Божје, испуњавајући налог јеванђеља, буду вршили дужност која им је намењена, тамо где је потребно, у својој земљи или у иностранству, цео свет ће убрзо бити опоменут и Господ Исус ће поново доћи са силом и славом великом.“ – Дела апостола, 80, 81.

**а. Шта се очекује од свих којима је поверено јеванђеље – нарочито од радника? 1. Коринћанима 4:1,2; Откривење 2:10.**

„Стражари на зидовима Сиона имају предност да стоје тако близу Бога и да буду тако подложни утицају Његовог Духа, да Он заиста може деловати преко њих и указати грешницима на опасност, као и на њихово уточиште. Изабрани од Бога, запечаћени посвећењем, они морају спасавати људе и жене од пропасти која им прети. Они морају предочавати својим ближњима неминовне последице престапа, а исто тако верно чувати интересе Заједнице.“ – *Слуге јеванђеља*, 9.

**б. Какав пример је Данило оставио данашњој омладини? Данило 1:8,15.**

„Господ такође жели да нас поучи из Даниловог искуства. Има много оних који би могли да постану силни и моћни када би се, као овај верни Израиљац, ослањали на Бога и од Њега тражили милост за победу над грехом и снагу и способност за обављање својих дужности. Данило је показао најсавршенију љубазност, како према вишим, тако и према онима који су били нижи од њега. Стајао је као сведок за Бога и борио се да истраје на правом путу, како се никад не би постидео својих речи које небо слуша, нити својих дела које небо види. Када се од њега тражило да учествује у изобиљу царског стола, није се разгневио нити енергично изјавио да ће јести и пити онако како то њему одговара. Не изговоривши ниједну изазовну реч, изнео је проблем пред Бога. Заједно са својим друговима потражио је мудрост са неба, и кад су устали са молитве, одлука је била донесена. Храбро и хришћански учтиво, Данило је изнео ствар службенику чијем су старању били поверени. Молио је да им се обезбеди сасвим једноставна храна. Ови младићи су схватили да су на коцки њихови верски принципи, али су се уздали у Бога кога су љубили и коме су служили.“ – *Сведочанства за проповеднике*, 234.

## ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 28. авг


1. Које стање света је учинило неопходним да Бог улије светлост у њега?
2. Каква чудесна промена ће бити видљива у животу верника?
3. Када примимо благослов, какав треба да буде наш одговор?
4. Опиши неке од начина на који свако од нас може да служи другима.
5. Како Данилова вера може да буде надахнуће за мене?

# Дар прве суботе

Субота, 5. септембар 2026.



## За библијску мисионску школу на Филипинима



Док се сећамо великог налога да идемо по целом свету и стварамо ученике, ми треба и да предузмемо нешто. Школа за обуку библијских мисионара је установа посвећена припреми и оспособљавању радника за Господњи виноград. Од свог оснивања 1984. године, ова школа је била светионик истине, обликујући срце и ум оних који су желели да јеванђеље однесу свим народима. Многи студенти који су завршили двогодишњи програм обуке коју пружа ова установа постали су мисионари у иностранству, неки од њих постали су вође и проповедници који шире вест спасења широм густо насељених острва Филипина.

Смештен у Кабатангу, Тиаонг, провинција Кезон, Филипине, школа за обуку библијских мисионара неуморно је радила на томе да обезбеди чврст библијски темељ амбициозним мисионарима и на Филипинима и широм пацифичке регије. Ова установа омогућила је студентима смештај, учење енглеског и обуку за мисионаре, колпортере, здравствене раднике и администраторе који су толико потребни и нашој земљи и у иностранству. Такође, послужила је и као зграда у којој се могу одржавати семинари обуке, омладински састанци и конференције.

Када се дело реформације проширило на Филипинима, проширење и побољшање ове установе постали су неопходни како би она могла да послужи потребама развика Божјег дела. У светлу ових потреба, у плану је и одржавање заседања Генералне конференције управо у овој згради. Какав би благослов био бити домаћин овог скупа верника, где би централно место имале визије евангелизације и духовног препорода!

Ваш великодушни дар прве суботе данас биће средство за изградњу и преко потребно проширење ове зграде. Док будемо давали, сетимо се речи из 2. Коринћанима 9:7: „Сваки по вољи свог срца, а не са жалашћу или од невоље; јер Бог љуби оног који драговољно даје.“

Нека ваши дарови уздигну ову школу, оснаже њену мисију и изнедре раднике спремне да објављују вечно јеванђеље. Приложимо дарове верно и радосно, знајући да ће наш допринос донети вечни плод за Божје царство.

Хвала вам, и нека вас Господ обилно благослови док будете давали!

*Ваша браћа са Филипина*

# Познање Бога

„Ко је мудар, нека запамти ово, и нека познају милости Господње.“ – Псалам 107:43.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, десето погл. (стр. 76-83).*

„Свако право знање и стварни развитак имају свој извор у познању Бога.“  
– *Васпитање, 12.*

## 1. БОГ СЕ ОТКРИВА

Нед, 30. авг

**а. Преко којих овоземаљских ствари Господ жели да доведе људе к себи? Псалам 19:1-6; Приче 2:1-5.**

„Бог на најразличитије начине настоји да Га упознамо и да нас доведе у везу са собом. Природа се непрекидно обраћа нашим чулима. Срце које није затворено за утиске биће дубоко гануто љубављу Божјом која се на тако величанствен начин испољава у делима Његове руке. Ухо које је спремно да чује препознаће поруке које нам Бог упућује кроз појаве и збивања у природи. Зелена поља, високо дрвеће, пупољци и цвеће, облаци у свом кретању, пљускови кише, жубор поточића, величанственост небеског свода – све то говори нашем срцу и позива нас да се упознамо са Оним који је све то створио.“ – *Пут Христу, 76.*

**б. Чиме се Исус послужио како би утиснуо ову истину у ум својих слушалаца? Матеј 13:3,34.**

„Наш Спаситељ је своје драгоцене поуке увек повезивао са збивањима и појавама у природи. Дрвеће, птице, пољско цвеће, брежуљци, језера и прекрасни небески свод, а исто тако и догађаји и окружења из свакодневног живота – све то било је повезано с речима истине, да бисмо се што чешће сећали Његових поука, чак и усред послова и брига мучног овоземаљског живота.

„Бог жели да Његова деца са дужном захвалношћу цене Његова дела и да уживају у једноставној и тихој лепоти којом је украсио наш земаљски дом.“ – *Пут Христу, 76.*

**а. Коју поуку можемо научити из природе – на пример од цвећа, птица и звезда? Римљанима 1:20; Дела 14:17.**

„Сазнање о Творцу треба стицати и изучавањем наука. Свака права наука је у ствари тумачење Божјег рукописа у материјалном свету. Наука својим истраживањима доноси само још више доказа о Божјој мудрости и моћи. И писана реч и књига природе, ако се правилно схвате, упознају нас са Богом, јер нам тумаче мудре и благодатне законе којима се Он руководи.“ – *Патријарси и пророци, 633.*

„Само ако смо вољни да слушамо, дела створена свемоћном Творчевом руком пружиће нам драгоцене поуке о послушности и поверењу. Од звезда које се, иако немају означене стазе, вековима крећу кроз свемирски простор тачно одређеним смером, па до најситнијег атома – све у природи покорава се Творчевој вољи. Бог се брине за све и одржава у животу све што је створио.“ – *Пут Христу, 77.*

**б. Када посматрамо лепоту и мир нетакнуте природе, чега треба да се сетимо о обећаној новој земљи? 1. Коринћанима 2:9; Откривење 21:1.**

„Покушајте да у својој машти створите представу о домовини спасених, али имајте на уму да ће она бити далеко лепша и дивнија него што и најсмелија машта може да дочара. У свеколиким Божјим даровима, којима је обасуо природу, видимо тек једва приметан одблесак Његове славе.“ – *Пут Христу, 77, 78.*

„Заједница Божја добила је откривење о вечном циљу Божјем. Његовом народу било је омогућено да баци поглед преко искушења садашњице на победе будућности, кад борба буде била завршена и искупљени наследе обећану земљу. Та визија будуће славе – призор који је оцртала рука Божја – треба да буде драга Његовој Заједници данас.“ – *Пророци и цареви, 496.*

„У Библији се наследство спасених назива и 'отачанство' или домовина (Јеврејима 11:14-16). Тамо ће небески Пастир да води своје стадо на изворе живе воде. Дрво живота даваће род сваког месеца, а лишће тог дрвета служиће на здравље народима. Тамо су вечно жуборећи потоци, бистри као кристал, поред којих лелујаво дрвеће баца своје пријатне сенке на стазе припремљене за искупљенике Господње. Тамо се простране равнице постепено и благо настављају у дивне брежуљке, а Божје горе уздижу своје узвишене врхове. На овим тихим равницама, покрај тих потока и река вечно живе воде, Божји народ, који је на овом свету тако дуго био само дошљак и путник у пролазу, наћи ће коначно свој дом.“ – *Велика борба, 600.*

**а. Које драгоцене поуке можемо научити од пророка, а које ће нас охрабрити у време обесхрабрења и искушења? Јаков 5:17; Римљанима 8:28; 1. Јованова 5:14.**

„Из могућности које нам се пружају, из свакодневних промена које се збивају око нас, можемо извући драгоцене поуке, само ако нам је срце отворено да то схвати...”

„(Патријарси и пророци) били су смртници и 'подложни слабостима као и ми' (Јаков 5:17, превод Л. Бакотић). У тим светим списима гледамо их како се боре са обесхрабрењима каква и нас обузимају, како падају у искушења као и ми, а затим се ипак поново подижу и милошћу Божјом храбро побеђују. Проучавајући све то и ми бивамо охрабрени у својој тежњи за победом правде и истине.”  
– *Пут Христу*, 78, 79.

**б. Ако се Бог стара о природи, колико се више брине о својој деци? Псалам 107:43; 145:15,16.**

---

„О Божјој љубави сведоче нам и природа и Свето писмо. Наш небески Отац је извор живота, мудрости и радости. Погледајте само чудесне лепоте природе! Размишљајте о њиховој дивној прилагођености потребама и срећи не само људи него и свих живих створења! Сунце и киша, који буде и освежавају земљу, брежуљци, мора и равнице, све нам то говори о великој Творчевој љубави.” – *Пут Христу*, 7.

**с. На шта треба да се фокусирамо верујући у обећање о Божјој бризи за нас? Матеј 6:30-34.**

---

„Када ми у своје руке преузмемо управљање пословима који су нам поверени, и када, ослањајући се на своју мудрост, желимо постићи успех, преузимамо терет који нам Бог није дао и покушавамо га носити без Његове помоћи. Ми преузимамо на себе одговорност која припада Богу, и тако се у ствари стављамо на Његово место. Тада с правом можемо бити забринуте и очекивати опасности и губитке, јер ће нас они сигурно задесити. Али, ако стварно верујемо да нас Бог љуби и да нам жели добро, тада ћемо престати да се бринемо за будућност. Поуздаћемо се у Бога као што се дете узда у вољеног родитеља. Тада ће престати наше бриге и муке, јер се наша воља потпуно сјединила с Божјом вољом.” – *Мисли с Горе благослова*, 126.

**а. Где је Христос сместио најјаснија откривења Божјег плана за спасење човека? Јован 5:39; Исаија 34:16.**

---

„Бог нам говори кроз списе своје писане речи. У њој је најјасније откривен Његов карактер.“ – *Пут Христу, 78.*

**б. Шта свакодневно треба да чине сви који желе да расту у снази и сили Божјој? Јован 6:53,63; Колошанима 3:1,2.**

---

„Искуљење рода људског представља тему у коју и анђели желе завирити, то ће бити наука и песма искупљених кроз бескрајна времена вечности. Није ли то вредно пажљивог размишљања и проучавања и сада? Бескрајно Христово милосрђе и љубав, Његова жртва учињена за нас, позивају нас на најозбиљније и најпомније размишљање. Требало би да много више размишљамо о карактеру нашег драгог Спаситеља и Посредника, о посланству Онога који је дошао да припаднике свог народа спасе од греха њихових.“ – *Пут Христу, 80.*

**с. Како треба да примимо Божју реч у своја срца? Матеј 4:4; 2. Тимотију 2:15.**

---

„Ако неко цени учење Библије, не може прочитати ни један једини стих у њој да из њега не извуче неку корисну мисао. Али, највредније поуке из Библије не могу се добити повременим или неповезаним проучавањем. Њен велики систем истина није тако приказан да би га могао схватити ужурбан или непажљив читалац. Многа њена блага леже дубоко испод површине и могу се наћи само марљивим истраживањем и дуготрајним трудом. Истине које сачињавају велику целину морају се истраживати и сакупљати 'овде мало, онде мало' (Исаија 28:10).

„Кад се на овај начин истраже и прикупе, показаће се да савршено одговарају једна другој. Свако јеванђеље надопуњује друга, свако пророчанство објашњава друго, свака истина даље развија неку другу истину. Јеванђеље објашњава симболе јудејског система. Свако начело у Божјој речи има своје место, свака чињеница своје значење. А целокупна структура, и нацртом и извођењем, сведочи о свом Аутору. Такву структуру није могао замислити нити начинити ни један други ум осим ума Бесконачнога.“ – *Васпитање, 111, 112.*

### а. Шта је Јеремији донело утеху и помоћ у бурним временима? Јеремија 15:16.

„Ништа не може тако да ојача и просвети ум као проучавање Светог писма. Ниједна друга књига нема такву моћ да уздигне и оплемени мисли и да ојача способности као што то имају дубоке истине записане у Библији. Када би Божју реч проучавали како треба, људи би се одликовали ширином духа, племенитошћу карактера и чврстином намера – особинама тако ретким у данашње време.“  
– *Пут Христу*, 81.

„Ко Божјој речи поклања озбиљну пажњу, уз много молитве, стећи ће способности јасног разумевања ствари и здравог расуђивања, као када би, обративши се Богу, достигао виши степен интелигенције.“  
– *Ум, карактер и личност*, 77.

### б. Како треба проучавати свете списе и шта треба да претходи таквом проучавању Библије? Псалом 119:9,11,16.

„Божанска истина се, као и злато у руднику, не налази увек на површини; до ње се често може допрети само усрдним размишљањем и проучавањем.“ – *Слуге јеванђеља*, 63.

„Као што рудар открива жиле драгоцене руде, скривене дубоко под земљином површином, тако ће и онај ко неуморно истражује Божју реч као скривено благо пронаћи истине највеће вредности које су скривене од погледа површног истраживача. Када речи надахнућа, попут воде у акумулационом језеру, испуне срце, оне постају сличне непресушним потоцима који извиру из врела живота.

„Библију никада не треба проучавати без молитве. Пре него што отворимо њене странице, треба да затражимо просветљење Светог Духа, и добићемо га... Анђели из света светлости биће уз оне који се понизна срца моле за божанско вођство.“ – *Пут Христу*, 82.

## ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 4. сеп

1. Којом методом поучавање се користио наш Спаситељ како би допро до људи?
2. Шта је Бог учинио како би се открио свима – чак и онима који немају приступ Његовој речи?
3. Шта можемо научити кроз Божје провиђење?
4. Опиши став који треба да имамо према Библији као Божјем откривењу.
5. Које Јеремијино искуство у вези са светим списима треба да се понови?

# Предности молитве

„Кад се молиш, уђи у клет своју, и затворивши врата своја, помоли се Оцу свом који је у тајности; и Отац твој који види тајно, платиће теби јавно.“ – Матеј 6:6.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, 11. поглавље (стр 84-96).*

„Молитва је отварање срца Богу као пријатељу. Она нема за сврху да Богу открије ко смо ми, већ да нас оспособи да примимо Христа у своје срце. Молитва не спушта Бога к нама, већ нас уздиже к Њему.“ – *Пут Христу, 84.*

## 1. ВЕЛИКИ МОЛИТЕЉ

Нед, 6. сеп

**а. Као Син човечји, шта је Исус сматрао неопходним? Лука 5:16; Марко 6:46.**

---



---

„Погледајмо Сина Божјег како се погнут моли Оцу! Иако Син Божји, Он своју веру јача молитвом и одржавањем сталне везе с небом прикупља снагу да се одупре злу и служи потребама људи. Као Старији Брат нашег рода, Он познаје потребе оних који, иако подложни слабостима у свету греха и искушења, ипак желе да служе Њему. Он зна да су гласници које шаље као подесне у ствари само слаби и грешни људи. Међутим, Он обећава божанску помоћ свакоме ко се потпуно посвети Његовој служби. Његов пример потврђује да усрдна и истрајна молитва упућена Богу у вери и потпуном поуздању и посвећености Његовом делу доноси људима помоћ Светог Духа у борби против греха.“ – *Слуге јеванђеља, 457.*

**б. На који начин Христов молитвени живот представља пример и за нас? Марко 1:35; Лука 6:12.**

---



---

„И сам Исус, док је боравио међу људима, често је упућивао молитве Богу.“ – *Пут Христу, 84.*

**а. Како је Исус учио своје ученике да се моле? Лука 11:1-4.**

„Док је био на земљи, Христос је учио своје ученике како да се моле. Упутио их је да Богу изложи своје свакодневне потребе и да Му повере све своје бриге. Обећање које је Христос дао ученицима да ће њихове молитве бити услишене односи се и на нас...

„Као наш старији брат, Он саучествује са нама у нашим слабостима и проблемима; Он је 'у свачему искушан као и ми', али је остао безгрешан и надвладао је зло. Пролазио је кроз тешке душевне борбе и патње на овом свету препуном греха и зла. Будући да је узео на себе људску природу, Он је доживљавао молитву и као потребу и као преимућство. Налазио је утеху и радост у сталном одржавању везе са својим Оцем. Кад је, дакле, Спаситељ човечанства, Син Божји, осећао такву потребу за молитвом, колико ли је тек нама, грешним смртницима, неопходнија усрдна и стална молитва.“ – *Пут Христу*, 84, 85.

**б. На који начин Библија описује Христову посвећеност и разлог зашто је то било толико потребно? Исаија 50:4; Јеврејима 2:10; 5:7-9.**

„Примивши на себе људско обличје, осећао је да Му је потребна снага од Оца. Одабрао је посебна места за молитву. Волео је да општи са својим Оцем у самоћи планине. Тиме је Његова света човечанска душа бивала оснажена за дужности и искушења наступајућег дана. Наш Спаситељ је узео на себе наше невоље и слабости и тако се сваке ноћи појављивао пред Богом, молећи се Оцу да Му подари снаге за сусрет са сутрашњим дужностима и искушењима. Он је наш узор у свему.“ – 2. *Сведочанство*, 218, 219.

„Показано ми је да међу младима нема једног између двадесет који на основу личног искуства зна шта значи вера. Док исповедањем тврде да су слуге Христове они служе само себи, и ако се не ослободе те опчињености ускоро ће се осведочити да су изабрали део са онима који чине безакоње. Уместо самоодрицања и пожртвовања истине ради, они бирају лакши пут. Уместо усрдних молитава праћених сузама и болних вапаја упућених Богу за милост, опроштај и снагу да се одупру кушањима сотоне, они сматрају да све то није неопходно, и да сасвим добро могу наставити и без тога. Христос, Цар славе, често се повлачио у горску усамљеност да би у молитви изливао своју душу пред Оцем, а грешни смртник, који не располаже никаквом силом, мисли да му молитва у животу није толико потребна.“ – 1. *Сведочанство*, 452.

**а. Како нам је Исус открио став свог Оца према људским потребама? Матеј 6:6; 7:7-11.**

„Наш небески Отац чека да нас обаспе обиљем својих благослова. Преимућство које се нама пружа је да увек можемо гасити своју жеђ на извору бескрајне љубави. Заиста је несхватљиво што се молимо тако мало! Бог је увек спреман и вољан да чује искрену молитву и најскромнијег међу својом децом, а ми се толико устручавамо да Му поверимо своје потребе.“ – *Пут Христу, 85.*

„Бог је сувише мудар да би погрешιο у процени наших потреба и сувише добар да би онима који су на правом путу ускратио оно што је за њих добро. Поуздајте се дакле у Њега чак и ако одговор на ваше молитве не стигне одмах. Ослоните се на Његово сигурно обећање: 'Иштите, и даће вам се.'" – *Пут Христу, 87, 88.*

**б. Шта Господа спречава да улиши наше молитве? Пс. 66:18; Приче 28:13.**

„Наш ум и мисли могу бити усмерени Богу; ми можемо размишљати о Његовим делима, Његовој милости и Његовим благословима; али све то не сачињава – у најпотпунијем смислу – заједницу са Њим. Да бисмо успоставили праву везу с Њим, морамо Му поверити све оно што се тиче свакодневних збивања у нашем животу.“ – *Пут Христу, 84.*

„Шта ли тек небески анђели мисле о јадним и беспомоћним људским бићима, о бићима која су изложена искушењима, а тако се мало моле и имају тако мало вере, иако је Божје срце испуњено безграничном љубављу према њима, иако је Он спреман да им да много више него што то они уопште могу да затраже или чак и помисле? Анђели су срећни што могу да се клањају Богу и што им се пружа прилика да бораве у Његовој близини. Својом највећом радосћу они сматрају одржавање присне везе са Њим; док синови овог света, којима је помоћ коју само Бог може дати толико неопходна, задовољно настављају и без светлости Његовог Духа и без пратње Његовог присуства.

„Тама злобног непријатеља обавија све оне који занемарују молитву. Искушења која им Он дошаптава маме их и подстичу на грех управо зато што се не користе Богом даним предностима које се налазе у молитви.“ – *Пут Христу, 85, 86.*

„Бог нас неће чути ако у срцу гајимо неправду или било који намерни грех, али ће улишити молбу скрушеног срца које се каје. Поправимо ли се у ономе у чему смо грешили, Бог ће сигурно улишити наше молитве. Својим заслугама никада не можемо задобити Божју милост, спасење нам омогућују само Христове заслуге и Његова праведност, Његова крв нас једино може очистити од греха; стога морамо испунити услове које Бог пред нас поставља да би нас прихватио као своју децу.“ – *Пут Христу, 86, 87.*

**а. Који су важни елементи усрдне молитве насупротив слабој и неделотворној молитви? Јеврејима 11:6; Марко 11:24.**

---

„Ако одговор на нашу молитву не стигне истог тренутка, ми и даље морамо веровати да нас Бог чује и да ће нас услишити. Ми смо тако подложни заблудама и кратковидости да често тражимо нешто што није за наше добро. Наш небески Отац, који је пун љубави, одговара на наше молитве управо на онај начин како је то најбоље за нас, дајући нам оно што бисмо ми и сами тражили кад бисмо били просветљени Светим Духом и имали правилну духовну спознају. Када нам се чини да нисмо добили одговор на своје молитве, ипак треба да се руком вере чврсто ухватимо за Божје обећање; одговор ће сигурно стићи у право време, и ми ћемо примити благослов управо онда када нам буде најпотребнији.“ – *Пут Христу, 87.*

**б. Да би Господ чуо нашу молитву, какав дух морамо имати? Матеј 6:12; Марко 11:25,26.**

---

„Кад долазимо пред Бога да у молитви затражимо милост и благослов, наша срца морају бити испуњена духом љубави и праштања. Како се можемо молити: ‘Опрости нам дугове наше као и ми што опраштамо дужницима својим’ (Матеј 6:12), ако у срцу гајимо дух непраштања? Ако очекујемо да Бог чује наше молитве, ми морамо праштати другима на исти начин и у оној мери у којој очекујемо да и нама буде опроштено.“ – *Пут Христу, 88.*

**с. Шта можемо научити из Илијине молитве за кишу? 1. Царевима 18:41-45.**

---

„Док се Илија молио за кишу, слуга се шест пута враћао са извештајем да нема ни најмањег облачка, ни било каквог знака кише. Али пророк се није дао обесхрабрити. Он је прегледао свој живот, да би видео да није у нечему обешчистио Господа, да нема неки непризнати грех, и тако је наставио да мучи своју душу пред Богом док није добио очекивани знак на своју молитву. Док је тако преиспитивао свој живот, изгледао је све мањи и мањи и у својим очима, и у очима Божјим. Осведочио се да он сам не може ништа и да све зависи од Бога, и кад је дошао дотле да се потпуно одрекао себе, а ослонио на Спаситеља као једину снагу и правду, онда је дошао одговор.“ – *Коментари библијских текстова, 190.*

**а. Који важан савет у погледу молитве нам дају апостоли? 1. Петрова 4:7; Филибљанима 4:6.**

---

„Неопходно је да у молитви будете усрдни; нека вас ништа не спречи у томе. Учините све са своје стране да веза између Христа и ваше душе буде стална. Искористите сваку прилику која вам се указује да посетите места где се одржавају молитвени састанци. Они који заиста желе да успоставе присну везу са Богом долазиће на молитвене састанке, верно ће извршавати своје дужности са жељом да приме што више благослова. Они ће верно користити сваку прилику која им се пружа да се нађу тамо где ће моћи да приме знаке небеске светлости.“ – *Пут Христу, 89.*

**б. Као и сваки родитељ, шта Господ очекује да Његова деца чине? Лука 11:10,13; Јован 14:13,14.**

---

„У име моје’ упућујте своје молитве, рекао је Христос својим ученицима. Христови следбеници у Његово име треба да излазе пред Бога. Драгоцену жртву која је њих ради поднесена даје и њима високу цену у Божјим очима. Они се сматрају драгоценима због правде Христове која им је приписана. Христа ради, Отац прашта онима који Га се боје. Он у њима не види ништавило грешника, него запажа сличност са својим Сином у којег они верују.“ – *Жеља векова, 646.*

„Не постоји време ни место које није прикладно за молитву упућену Богу. Ништа нас не може спречити да своја срца управимо Богу у духу усрдне молитве. Усред уличне вреве, усред пословних активности, ми можемо упућивати своје молбе Богу и молити се за божанско вођство, као што је то учинио Немија пре него што је изнео своју молбу пред цара Артаксеркса. Присну везу са Богом можемо одржавати на сваком месту и у свакој прилици.“ – *Пут Христу, 90.*

**ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**

Пет, 11. сеп

1. Који пример сталне молитве је остављен свим верницима?
2. Које пророчанство показује важност молитве сваког јутра?
3. Шта је предуслов за успех сваке молитве?
4. Зашто треба да наставимо да се молимо док чекамо на одговор?
5. Опиши шта значи молити се у име Исусово.

# Шта чинити са сумњом

„Али нека иште с вером, не сумњајући ништа; јер који се сумња он је као морски валови, које ветрови подижу и размећу.“ – Јаков 1:6.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, 12. поглавље (стр. 97-105).*

„Бог никада не тражи од нас да верујемо пре него што нам да довољно доказа на којима можемо да темељимо своју веру.“ – *Пут Христу, 97.*

## 1. ШТА ЈЕ СУМЊА?

Нед, 13. сеп

**а. Чегатреба да се сетимо када смо у искушењу да се поколебамо између вере и сумње? Јаков 1:5-7.**

„(Спаситељева) обећања се односе само на оне који су свим срцем спремни да следе Господа. Бог не чини насиља ни на чију вољу или савест. Зато Он и не може да води оне који су сувише поносни да би били поучавани и који упорно остају при томе да могу сами ићи својим путем. За дволичног човека – који тежи да оствари своју вољу, а тврди да твори вољу Божју – речено је: ‘Такав човек нека не мисли да ће примити шта од Бога’ (Јаков 1:7).“ – *Патријарси и пророци, 397.*

**б. Шта нам је Господ дао како бисмо савладали сумњу? Псалом 119:105; Јеврејима 11:1,3,6.**

„Наша вера мора да почива на унутрашњем осведочењу, а не на спољашњим доказима. Они који су склони да сумњају, увек ће имати прилике за то, док ће они који заиста желе да сазнају истину наћи довољно доказа на које може да се ослони њихова вера.“ – *Пут Христу, 97.*

„Бог је у својој речи дао довољно доказа о њеном божанском карактеру. Велике истине које се односе на наше искупљење јасно су изложене. Уз помоћ Светога Духа, који је обећан свима који Га искрено траже, свако може сам разумети ове истине. Бог је људима дао чврсти темељ на коме могу да граде своју веру.“ – *Велика борба, 466.*

**а. Како треба да се опходимо према тајнама које нам Бог није објаснио? 5. Мојсијева 29:29; Јов 38:4-11.**

„Божја реч, исто као и карактер њеног божанског Аутора, садржи у себи тајне које ограничена бића никада неће моћи у потпуности да схвате. Појава греха на свету, Христово утеловљење, новорођење, васкрсење и многе друге истине изнесене у Библији, сувише су дубоке тајне да би их људски разум могао објаснити или потпуно схватити. Немојмо сумњати у Божју реч само зато што не можемо да разумемо тајне Његовог провиђења.“ – *Пут Христу*, 98.

„Бог не приморава људе да се одричу свог неверовања. Пред њима су светлост и мрак, истина и заблуда. На њима је да одлуче шта ће прихватити. Људски разум је обдарен способношћу да прави разлику између добра и зла. Бог хоће да човек не одлучује будући подстрекнут, него на основу доказа, упоређујући брижљиво поједине делове Светог писма. Да су одбацили своје предрасуде и упоредили писано пророчанство са чињеницама које су карактерисале Исусов живот, Јевреји би запазили диван склад између пророчанства и њиховог остварења у животу и служби смерног Галилејца.

„Многи су и данас обманути на исти начин као и некадашњи Јевреји. Верски учитељи читају Библију у светлости својих сопствених гледишта и традиција, а људи не истражују реч Божју сами за себе и не оцењују самостално шта је истина, већ се ослањају на туђ суд и поверавају своју душу бризи вођа. Проповедање и учење речи Божје је један од начина који је Он одредио за ширење светлости, али ми морамо учење свакога човека проверити Светим писмом.“ – *Жеља векова*, 443, 444.

**б. Како и сама Библија препознаје да у њој постоје ствари тешке за разумети? 2. Петрова 3:16.**

---

„Та тешко разумљива места у Светом писму људи који сумњају користе као доказ против Библије; али управо је обрнуто: она представљају снажан доказ у прилог њеног божанског надахнућа. Када у Светом писму не би било никаквих записа о Богу осим оних које ми можемо лако да разумемо, кад би Његову узвишеност и величанственост могао докучити ограничен и несавршен људски ум, Библија тада више не би имала непобитне доказе о свом божанском пореклу. Управо та величанственост и недокучивост појединих истина које она открива требало би да надахну веру у Свето писмо као Божју реч.“ – *Пут Христу*, 99.

**а. Шта представља нарочиту опасност за вернике у овим последњим данима? Јеврејима 3:12; 2. Тимотију 4:3,4.**

---

„Кад Бог људима упућује тако важне опомене да су приказане као да их објављују свети анђели који лете посред неба, онда Он од сваког разумом обдареног бића захтева да такву поруку и прихвати. Страшне казне најављене против оних који се клањају звери и њеној икони (Откривење 14:9-11) треба све да наведу на марљиво проучавање пророчанстава, да дознају шта је жиг зверин и како се могу сачувати да га не приме. Али масе народа одвраћају своје уши да не слушају истину и окрећу се људским измишљотинама. Апостол Павле, мислећи управо на последње дане, каже: 'Јер ће доћи време кад здраве науке неће слушати' (2. Тимотију 4:3). То време је заиста дошло. Масе не желе библијску истину, јер се она коси са жељама грешног срца наклоњеног свету; а сотона то замењује варкама које они воле.“ – *Велика борба*, 527.

**б. Шта је проречено о ставу који ће имати две групе људи у последњим данима? Данило 12:10; Откривење 22:11.**

---

„Бог жели да на земљи има народ који ће Библију и само Библију истицати као једино мерило сваког учења и темељ сваке реформе. Ни мишљења учених људи, ни научне тврдње, ни симболи вере или одлуке црквених сабора, тако многобројни и супротни као и цркве које их заступају, ни глас већине – ниједно од овога, ни сви заједно, не могу се сматрати као доказ за или против било које тачке библијске вере. Пре него што примимо било које учење или пропис, треба да се осведочимо да ли је то поткрепљено оним јасним и освештаним начелом: 'Тако говори Господ.'“ – *Велика борба*, 527, 528.

„Нова светлост о речи Божјој стално ће бити откривана онима који су живо повезани са Сунцем Правде. Нико не треба да долази до закључка да нема више истина које ће нам бити откривене. Они који у молитви марљиво трагају за истином пронаћи ће драгоцене зраке светлости у речи Божјој. Многи драгуљи још су разбацани, и они који су део Божјег остатка треба да их пронађу, сакупе и присвоје. Али светлост нам није дата само да би оснажила Заједницу, већ да би обасјала и оне који се налазе у тами.“ – *Counsels on Sabbath School Work*, 34.

**а. Како можемо направити разлику између онога што је важно и онога што није? 2. Коринћанима 13:5; Титу 3:9-11.**

„Иако Бог даје довољно доказа у прилог вере, Он никад неће отклонити сваки изговор за неверовање. Сви који траже неку закачаљку за своју сумњу наћи ће је. А они који одбијају да прихвате Божју реч и да јој се повинују све док не буде уклоњен сваки могући приговор, тако да не буде више никаквог разлога за сумњу, никад неће доћи до светлости.“  
– Велика борба, 466.

**б. Које благослове ће примити они који су понизни? Јаков 4:6,10; 1. Петрова 5:6,7.**

„(Исус) се побринуо за све моје потребе и утолио глад моје душе. Библија је сада за мене откривење Исуса Христа. Питате ли ме зашто верујем у Исуса? Зато што је Он за мене божански Спаситељ. Зашто верујем у Библију? Зато што сам открио да је она Божји глас који говори мојој души.’ И у себи самима можемо наћи доказе да је Библија истинита и да је Христос Син Божји. Ми знамо да нисмо прихватили вешто измишљене бајке.“ – Пут Христу, 104.

**с. На који начин апостол Павле описује искуство верника сада и у будућности? 1. Коринћанима 13:12.**

„У овом животу можемо само почети да схватамо чудесну тему о искупљењу нашег рода. Својим ограниченим разумом можемо најјусрдније да разматрамо срамоту и славу, живот и смрт, правду и милост које су се сусреле на крсту; а ипак ни највећим напором наших умних снага не можемо докучити потпуно значење тога. О дужини и ширини, висини и дубини те спасоносне љубави ми за сада можемо имати само нејасну представу. План искупљења неће бити потпуно схваћен чак ни онда када откупљени његово остварење угледају својим очима и када буду познали као што су познати; кроз векове бескрајне вечности њиховом задивљеном и усхићеном уму непрестано ће се откривати увек нове истине.“ – Велика борба, 577.

„Гледајући вером, у будућност славне вечности, можемо унапред да се радујемо времену кад ћемо се, по Божјем обећању, непрестано духовно развијати, сједињујући своје људске способности с божанским и доводећи све силе своје душе у непосредну везу с Извором светлости. Радујмо се што ће нам све оно што нас је овде збуњивало у Божјем провиђењу тада постати јасно, што ће нам тешко разумљиве ствари коначно бити разјашњене; и тамо где је наш ограничени ум видео само несклад и неостварене наде, видећемо савршен и диван склад. (1. Коринћанима 13:12).“ – Пут Христу, 105.

**а. На који чудесан начин нам Господ разјашњава своју реч сада, док се приближава време краја? Откривење 10:2,6,7.**

---

„Књига која је била запечаћена није књига Откривења, већ онај део пророчанства из књиге Данила који се односи на последње дане... (Данило 12:4). Када је књига отворена, чула се изјава: ‘времена већ неће бити’ (види Откривење 12:6). Књига пророка Данила је сада отпечаћена, и откривење које је Христос дао Јовану треба да обасја све становнике ове земље. Умножавањем знања треба припремити народ да чврсто стоји у последњим данима.” – *Selected Messages 2, 105.*

„Многи прихватају идеју да је Откривење Јованово запечаћена књига и не посвећују време проучавању њених тајни. Они говоре да пажњу треба сконцентрисати на величанствене истине о спасењу, а да тајне откривене Јовану на острву Патам не заслужују толику пажњу. Али Бог не гледа тако на ову књигу...”

„Књига Откривења открива свету шта је било, шта је сада и шта ће бити; она је написана за поуку нама на које последак света дође; стога је треба проучавати са дужним поштовањем и пажњом...”

„Тајне забележене у књизи Откривења сам Господ је открио своме слуги Јовану и Он жели да то буде доступно за проучавање свима. У тој књизи сликовито се описују многи призори који сада већ представљају прошлост, затим неки од вековних интереса који се управо одигравају пред нама; а има у њој и таквих пророчанстава која се у потпуности неће испунити све до свршетка времена милости, кад ће доћи до последњег великог сукоба између небеског Кнеза живота и сила таме.” – *Коментари библијских текстова, 866.*

**б. Шта верници треба да чине проучавајући Свето писмо? 2. Тимотију 2:15; Јован 7:17.**

---

---

**ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**

Пет, 18. сеп

1. Какав став треба да имамо како бисмо разумели шта је истина?
2. Објасни зашто не можемо у потпуности разумети све делове Светог писма.
3. Зашто многи не желе да прихвате библијску истину?
4. Шта ће увек пронаћи они који заиста желе да сумњају?
5. Зашто је спремност да послушамо неопходна у разумевању истине?

# Радост у Господу

„Радујте се што страдате с Христом, да бисте, и кад се јави слава Његова, имали радост и весеље.“ – 1. Петрова 4:13.

**Предлажемо да прочитате:** *Пут Христу, 13. поглавље (стр. 106-118).*

„Господ жели да сви ми као Његови синови и кћери будемо срећни, смирени и послушни.“ – *Пут Христу, 115.*

## 1. СВЕТЛОНОШЕ

Нед, 20. сеп

**а. Према Исусовим речима коју одговорност Његови ученици имају у овом свету? Матеј 5:13-16.**

„Хришћани су постављени да као светлоноше осветљавају пут према небу. Одсјај светлости којом Христос њих обасјава они треба да преносе свету. Њихов живот и карактер морају бити такви да други, посматрајући њих, стекну праву представу о Христу и Његовој служби.“ – *Пут Христу, 106.*

**б. Шта верници треба да буду свим људима? Јован 17:18,23; 2. Коринћанима 5:20.**

„У сваком од својих следбеника, Христос шаље посланицу овом свету. Ако сте заиста Христови следбеници, Он и у вама шаље такво писмо вашој породици, месту и улици у којој живите. Христос који борави у вама жели да проговори срцу и оних који Га још нису упознали. Они можда не читају Библију па стога не чују глас који им говори с њених страница. Они Божју љубав не виде у делима Његових руку. Али ако сте ви прави Христови представници, можда ће преко вас бити наведени да упознају Његову доброту, да Га заволе и да Му служе.“ – *Пут Христу, 106.*

**с. Како је једино могуће испунити овај задатак? 2. Коринћанима 3:2-5.**

**а. Која је најузвишенија манифестација Божје љубави према Његовој деци? Јован 3:16; Римљанима 5:6-10.**

„Када остављамо утисак да сумњамо у Божју љубав и немамо довољно поверења у Његова обећања, ми обешчашћујемо Бога и жалостимо Његовог Светог Духа. Како би се осећала мајка кад би се њена деца непрестано тужила на њу као да им она не жели добро, а целог се живота трудила да допринесе њиховом интересу и да им угоди? Болно сазнање да њена деца могу да посумњају у њену љубав сломило би њено срце. Како би се осећао било који родитељ када би деца тако поступила? А шта тек наш небески Отац може да мисли о нама кад немамо поверење у Његову љубав, која Га је навела да свог јединородног Сина преда на смрт да бисмо ми имали вечни живот? Пишући о томе, апостол наглашава: ‘Који, дакле, свог Сина не поштеде, него Га предаде за све нас, како, дакле, да нам с Њим све не дарује?’ (Римљанима 8:32). Па ипак, многи својим поступцима, ако баш не и речима, стално говоре: ‘Господ није тиме мислио на мене. Можда Он и воли друге, али мене не воли!’” – *Пут Христу, 109, 110.*

**б. Шта нам доказује да Бог жели да да све својој деци? Римљанима 8:32.**

„Ти, који се осећаш најнедостојнијим, не плаши се да изнесеш свој случај пред Бога. Онај који је и свој живот дао за грехе овога света преузео је бригу за случај сваке душе. ‘Који, дакле, свог Сина не поштеде, него Га предаде за све нас, како, дакле, да нам с Њим све не дарује?’ (Римљанима 8:32). Неће ли Он испунити ово милостиво обећање које је дато да охрабри и ојача наше душе?

„Христос више од било чега жели да оне који представљају Његово наследство избави од власти сотонине.” – *Христове очигледне поуке, 143.*

**с. Како та љубав може да се огледа и у нама? 1. Јованова 4:9-12.**

„Да би у својим напорима заиста имали успеха, хришћански радници морају познавати Христа; а да би упознали Њега, морају знати Његову љубав. На небу се корисност радника мери њиховом способношћу и спремношћу да воле као што је Христос волео и да раде као што је Он радио.

„‘Да се не љубимо речју ни језиком’, писао је апостол, ‘него делом и истином.’ Савршенство хришћанског карактера постиже се само непрекидном тежњом хришћанина да помогне другима и да им послужи на благослов. Ако душу верника обавија атмосфера такве љубави, онда он постаје мирис животни за живот и Бог ће благословити његов труд.” – *Дела апостола, 415.*

**а. Шта је била одлика Христовог живота у Његовом раду на спасењу људи? Исаија 53:10,7.**

„(Христов) живот био је непрекидно самопожртвовање. Он на овом свету није имао дом, изузев што су Га пријатељи из добротe примили као путника. Дошао је да живи у највећем сиромаштву, да се креће и делује међу невољнима и напаћенима, нашега добра ради. Непризнат и без икаквих почести, Он прође и нестане Га између људи за које је тако много учинио.“ – *Слуге јеванђеља, 32.*

„(Син Божји) није плакао над собом, иако је добро знао куда води Његов пут. Пред Њим се простирала Гетсиманија, место Његове предстојеће велике душевне борбе. Видео је и Овчија врата кроз која су вековима довођене животиње за жртву, а која су имала да се отворе и пред Њим када буде био вођен ‘као јагње на заклање’ (Исаија 53:7). Недалеко одатле налазила се Голгота, место распећа. На стазу којом је ускоро требало да крене да би душу своју положио у откуп за грех морала је да се спусти ужасно густа тама. Међутим, размишљање о свему томе није било прави узрок туге која је обузимала Исуса у том часу свеопште радости. Никакве слутње о сопственој надљудској патњи нису могле да помуте Његов несебични дух. Он је оплакивао судбину хиљада окупљених у Јерусалиму – заслепљеност и непокајање оних које је дошао да благослови и спасе.“ – *Велика борба, 11.*

**б. У својој патњи и искушењима, шта је Исусу дало храбрости да заврши своје дело? Исаија 53:11; Јеврејима 12:2.**

---

„Исход Спаситељеве борбе са силама таме је радост откупљених која ће се на славу Божју наставити кроз сву вечност. Вредност људске душе је тако велика да је Отац задовољан плаћеном ценом, а и сам Христос је, посматрајући плодове своје велике жртве, потпуно задовољан.“ – *Велика борба, 578, 579.*

„Често се говори о томе да је Исус плакао, али да није познато да се икад смејао. Наш је Спаситељ заиста био Човек бола, навикнут на патње и тугу, јер је Његово срце било отворено за све људске јаде и невоље. Али иако Му је живот био пун самоодрицања и стално у сенци патњи и брига, ипак није клонуо духом. Његово нежно лице никад није одавало тугу и незадовољство; напротив, увек је био смирен и ведар. Његово срце било је извор живота; и где год би се појавио, доносио је спокојство и мир, радост и ведрину.“ – *Пут Христу, 111.*

**а. Шта је вернику обезбеђено како би суочен са искушењем могао изаћи као победник у тој духовној борби? Ефесцима 6:11-18.**

„Свако има своју муку, болове који се тешко подносе и искушења којима се није лако одупрети. Зато о својим тешкоћама не говорите пред другима који су само смртници као и ми, већ све своје невоље у молитви изнесите Богу. Прихватите као животно правило да никада не изговорите ниједну реч сумње или обесхрабрениости. Својим речима наде и свете радости можете учинити много да улепшате живот других и да их ојачате у њиховим настојањима.“ – *Пут Христу, 110, 111.*

**б. Зашто се многи колебају између вере и сумње када се нађу у искушењу? Шта они треба да учине? Матеј 14:28-31; Јаков 1:2.**

„Многи, иначе храбри и неустрашиви људи, налазе се у тешком искушењу и само што нису подлегли борећи се сами са собом и са силама зла. Немојте их обесхрабрити у њиховој тешкој борби. Бодрите их речима одважности и наде, које ће их охрабривати да устрају у свом настојању. Тако ће Христова светлост, зрачећи из вас, обасјавати и ваше ближње. 'Ниједан од нас не живи себи' (Римљанима 14:7). Својим несвесним утицајем можемо друге или охрабрити и ојачати, или их пак обесхрабрити и одагнати од Христа и истине.

„Многи имају погрешну представу о Христовом животу и карактеру. Сматрају да је Он био потпуно лишен топлог осмеха и ведрине, да је био сувише озбиљан, строг и невесео. И врло често је целокупан верски живот таквих обојен овако суморним схватањима.“ – *Пут Христу, 111.*

**с. На који начин се стаза праведника светли чак и усред искушења? Приче 4:18; Филиплјанима 4:4.**

„Пут може бити храпав и успон стрм; може бити провалија и с десне и с леве стране; можда ћемо на свом путу морати да подносимо тешке напоре; када се уморимо и чезнемо за одмором, можда ћемо морати с напором ићи даље; када изгубимо снагу, можда ћемо морати да се боримо; када смо обесхрабрани, мораћемо се и даље надати; али с Христом, као својим водичем, ипак ћемо коначно стићи у жељену луку. Сам Христос је пре нас прошао тим мучним путем и поравнао стазу нашим ногама.

„Уздуж целог стрмог пута који води у вечни живот налазе се извори радости за освежавање уморних.“ – *Мисли с Горе благослова, 174.*

**а. Које Исусово обећање треба да буде разлог наше радости и одавања хвале нашем небеском Оцу? Исаија 41:10; Лука 12:32; 1. Петрова 4:13.**

„Богуније повољи да се припадници Његовог народа преоптерећују бригама. Али Он нас и не заварава. Он нам не каже: ‘Не брините! На вашем животном путу нема никаквих опасности!’ Господ зна да нас очекују искушења и Он не намерава да припаднике свог народа – пре него што за то дође време – узме са овог света који је пун греха и зла, него им указује на сигурно уточиште.” – *Пут Христу, 114.*

**б. Наведи још нека дивна обећања мира и радости која нам Исус даје. Јован 14:1-3,27; 15:11; 16:20.**

„У сукобу који нам предстоји можемо очекивати само нове заплете и невоље; међутим, имајући у виду и оно што је прошло и оно што ће доћи, можемо само да кажемо: ‘Довде нам Господ поможе.’ ‘Докле трају дани твоји трајаће снага твоја’ (5. Мојсијева 33:25). Искушења никада неће бити толико тешка да их, у снази коју нам је Бог дао, не бисмо могли издржати. Зато се савесно и верно прихватимо свог задатка управо тамо где смо затечени, верујући да ће нам Бог дати снаге да свако искушење, ма какве природе оно било, успешно савладамо.

„Ускоро ће се врата неба широм отворити пред Божјом децом са ове земље, а са усана Цара славе попут најлепше музике до њиховог уха допреће Његове милозвучне речи: ‘Ходите благословени Оца мог; примите царство које вам је приправљено од постања света’ (Матеј 25:34)...

„Имајући у виду ово славно наслеђе које може и њему да припадне, ‘какав ће откуп човек дати за своју душу?’ (Матеј 16:26)... Човек, откупљен и очишћен од греха, који је све своје племените силе посветио служби Богу, има непроцењиву вредност; и зато, кад год се једна душа откупљена крвљу Христовом обрати Богу, на небу у присуству Бога и светих анђела завлада велика радост која се изражава у светим песмама победничког ликовања.” – *Пут Христу, 117, 118.*

**ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**

Пет, 25. сеп

- 1. На који начин ће истина допрети до свих људи – чак и до оних који не познају Библију?**
- 2. Како Бог показује своју неограничену љубав према људском роду?**
- 3. Шта је био извор Исусове сигурности док се суочавао са патњама и смрћу?**
- 4. Чегу треба да се сетимо када се нађемо у искушењима?**
- 5. У свакодневном животу, шта увек треба да буде у мислима верника?**



# БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јул – 2026.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	<b>Среда</b>	<i>II Тим. 1,8-14.</i>	Жеља век. 521.	<i>Јер. 16,1-5.</i>
2.	<b>Четвртак</b>	<i>Римљ. 3,20-26.</i>	Жеља век. 522.	<i>Јер. 16,5-8.</i>
3.	<b>Петак</b>	<i>Римљ. 4,20-25.</i>	Сунце залази у 20 27	
4.	<b>Субота</b>	<i>Пс. 26,1-8.</i>	Сунце залази у 20 27	
5.	<b>Недеља</b>	<i>Римљ. 5,1-8.</i>	Жеља век. 523.	<i>Јер. 16,10-12.</i>
6.	<b>Понедељак</b>	<i>Римљ. 5,9-14.</i>	Жеља век. 524.	<i>Јер. 16,14-17.</i>
7.	<b>Уторак</b>	<i>Римљ. 6,12-16.</i>	Жеља век. 525.	<i>Јер. 16,19-21.</i>
8.	<b>Среда</b>	<i>Римљ. 6,22.23.</i>	Жеља век. 526.	<i>Јер. 17,1-5.</i>
9.	<b>Четвртак</b>	<i>Римљ. 7,22-25.</i>	Жеља век. 527.	<i>Јер. 17,7-9.</i>
10.	<b>Петак</b>	<i>Римљ. 8,1-5.</i>	Сунце залази у 20 24	
11.	<b>Субота</b>	<i>Пс. 27,1-6.</i>	Сунце залази у 20 24	
12.	<b>Недеља</b>	<i>Римљ. 8,6-11.</i>	Жеља век. 528.	<i>Јер. 17,10.11.</i>
13.	<b>Понедељак</b>	<i>Римљ. 8,14-19.</i>	Жеља век. 529.	<i>Јер. 18,7-10.</i>
14.	<b>Уторак</b>	<i>Римљ. 8,26-32.</i>	Жеља век. 530.	<i>Јер. 18,11-13.</i>
15.	<b>Среда</b>	<i>Римљ. 8,33-39.</i>	Жеља век. 532.	<i>Јер. 18,18-20.</i>
16.	<b>Четвртак</b>	<i>Римљ. 9,1-5.</i>	Жеља век. 533.	<i>Јер. 19,3-5.</i>
17.	<b>Петак</b>	<i>Римљ. 9,23-29.</i>	Сунце залази у 20 20	
18.	<b>Субота</b>	<i>Пс. 28,6-9.</i>	Сунце залази у 20 19	
19.	<b>Недеља</b>	<i>Римљ. 10,1-4.</i>	Жеља век. 534.	<i>Јер. 20,1-6.</i>
20.	<b>Понедељак</b>	<i>Римљ. 10,9-15.</i>	Жеља век. 535.	<i>Јер. 20,7-12.</i>
21.	<b>Уторак</b>	<i>Римљ. 11,1-5.</i>	Жеља век. 536.	<i>Јер. 20,13-18.</i>
22.	<b>Среда</b>	<i>Римљ. 11,16-22.</i>	Жеља век. 537.	<i>Јер. 21,1-7.</i>
23.	<b>Четвртак</b>	<i>Римљ. 11,33-36.</i>	Жеља век. 538.	<i>Јер. 21,8-14.</i>
24.	<b>Петак</b>	<i>Римљ. 12,1-3.</i>	Сунце залази у 20 14	
25.	<b>Субота</b>	<i>Пс. 30,1-5.</i>	Сунце залази у 20 13	
26.	<b>Недеља</b>	<i>Римљ. 12,4-12.</i>	Жеља век. 539.	<i>Јер. 23,11-14.</i>
27.	<b>Понедељак</b>	<i>Римљ. 12,13-17.</i>	Жеља век. 540.	<i>Јер. 23,18-22.</i>
28.	<b>Уторак</b>	<i>Римљ. 12,18-21.</i>	Жеља век. 541.	<i>Јер. 23,25-29.</i>
29.	<b>Среда</b>	<i>Римљ. 13,10-14.</i>	Жеља век. 542.	<i>Јез. 7,1-4.</i>
30.	<b>Четвртак</b>	<i>Римљ. 15,1-6.</i>	Жеља век. 543.	<i>Јер. 25,29-38.</i>
31.	<b>Петак</b>	<i>II Тим. 2,1-5.</i>	Сунце залази у 20 06	

## Август – 2026.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	<b>Субоџа</b>	<i>II Тим. 2,11-16.</i>	<i>Сунце залази у 20 04</i>	
2.	<b>Недеља</b>	<i>IKор. 1,1-7.</i>	<i>Жеља век. 544.</i>	<i>Језек. 7,5-9.</i>
3.	<b>Понедељак</b>	<i>IKор. 1,8-10.</i>	<i>Жеља век. 545.</i>	<i>Језек. 7,10-12.</i>
4.	<b>Уџорак</b>	<i>IKор. 1,18-24.</i>	<i>Жеља век. 546.</i>	<i>Језек. 7,13-15.</i>
5.	<b>Среда</b>	<i>IKор. 1,26-31.</i>	<i>Жеља век. 547.</i>	<i>Јер. 30,5-7.</i>
6.	<b>Четврџак</b>	<i>IKор. 2,1-5.</i>	<i>Жеља век. 548.</i>	<i>Јер. 30,10.11.</i>
7.	<b>Петак</b>	<i>IKор. 2,9-16.</i>	<i>Сунце залази у 19 56</i>	
8.	<b>Субоџа</b>	<i>Пс. 32,1-8.</i>	<i>Сунце залази у 19 55</i>	
9.	<b>Недеља</b>	<i>IKор. 3,5-10.</i>	<i>Жеља век. 549.</i>	<i>Јер. 30,21-24.</i>
10.	<b>Понедељак</b>	<i>IKор. 3,11-17.</i>	<i>Жеља век. 550.</i>	<i>Јер. 31,1-4.</i>
11.	<b>Уџорак</b>	<i>IKор. 4,1.2.</i>	<i>Жеља век. 551.</i>	<i>Јер. 31,8-10.</i>
12.	<b>Среда</b>	<i>IKор. 4,11-16.</i>	<i>Жеља век. 552.</i>	<i>Јер. 31,15-17.</i>
13.	<b>Четврџак</b>	<i>IKор. 5,6-8.</i>	<i>Жеља век. 553.</i>	<i>Јер. 30,23-25.</i>
14.	<b>Петак</b>	<i>IKор. 6,19.20.</i>	<i>Сунце залази у 19 46</i>	
15.	<b>Субоџа</b>	<i>Пс. 33,1-10.</i>	<i>Сунце залази у 19 45</i>	
16.	<b>Недеља</b>	<i>IKор. 9,24-27.</i>	<i>Жеља век. 554.</i>	<i>Јер. 31,29-33.</i>
17.	<b>Понедељак</b>	<i>IKор. 10,1-7.</i>	<i>Жеља век. 555.</i>	<i>Јер. 31,34-37.</i>
18.	<b>Уџорак</b>	<i>IKор. 10,9-13.</i>	<i>Жеља век. 557.</i>	<i>Јер. 32,17-19.</i>
19.	<b>Среда</b>	<i>IKор. 10,31-33.</i>	<i>Жеља век. 558.</i>	<i>Јер. 32,26.27.</i>
20.	<b>Четврџак</b>	<i>IKор. 12,4-11.</i>	<i>Жеља век. 559.</i>	<i>Јер. 32,37-40.</i>
21.	<b>Петак</b>	<i>IKор. 12,12-14.</i>	<i>Сунце залази у 19 35</i>	
22.	<b>Субоџа</b>	<i>Пс. 33,11-22.</i>	<i>Сунце залази у 19 33</i>	
23.	<b>Недеља</b>	<i>IKор. 12,26-31.</i>	<i>Жеља век. 560.</i>	<i>Јер. 33,1-3.</i>
24.	<b>Понедељак</b>	<i>IKор. 13,1-7.</i>	<i>Жеља век. 561.</i>	<i>Јер. 33,6-9.</i>
25.	<b>Уџорак</b>	<i>IKор. 13,8-13.</i>	<i>Жеља век. 562.</i>	<i>Јер. 33,14-18.</i>
26.	<b>Среда</b>	<i>IKор. 15,3-9.</i>	<i>Жеља век. 563.</i>	<i>Јер. 33,19-22.</i>
27.	<b>Четврџак</b>	<i>IKор. 15,10-19.</i>	<i>Жеља век. 564.</i>	<i>Јер. 35,1-6.</i>
28.	<b>Петак</b>	<i>IKор. 15,20-26.</i>	<i>Сунце залази у 19 23</i>	
29.	<b>Субоџа</b>	<i>Пс. 34,1-8.</i>	<i>Сунце залази у 19 21</i>	
30.	<b>Недеља</b>	<i>IKор. 15,47-50.</i>	<i>Жеља век. 565.</i>	<i>Јер. 35,7-10.</i>
31.	<b>Понедељак</b>	<i>II Тим. 2,22-26.</i>	<i>Жеља век. 566.</i>	<i>Пс. 119,71-76.</i>

## Сейшѐмбар – 2026.

Дат.	Дан	Јутарња МОЛИТВА	Вечерња МОЛИТВА	За оне који немају свед.
------	-----	--------------------	--------------------	-----------------------------

1.	<b>Ушорак</b>	<i>II Пейтр. 3,1-5.</i>	<i>Жеља век. 567.</i>	<i>Пс. 119,89.</i>
2.	<b>Среда</b>	<i>II Кор. 2,14-17.</i>	<i>Жеља век. 568.</i>	<i>Јер. 36,1-7.</i>
3.	<b>Чейвршак</b>	<i>II Кор. 4,3-7.</i>	<i>Жеља век. 569.</i>	<i>Јер. 36,8-10.</i>
4.	<b>Пейшак</b>	<i>II Кор. 4,8-12.</i>	<i>Сунце залази у 19 10</i>	
5.	<b>Субоша</b>	<i>Пс. 34,11-19.</i>	<i>Сунце залази у 19 08</i>	
6.	<b>Недеља</b>	<i>II Кор. 4,17,18.</i>	<i>Жеља век. 570.</i>	<i>Јер. 36,14-19.</i>
7.	<b>Понедељак</b>	<i>II Кор. 5,1-5.</i>	<i>Жеља век. 571.</i>	<i>Јер. 36,20-26.</i>
8.	<b>Ушорак</b>	<i>II Кор. 5,6-10.</i>	<i>Жеља век. 572.</i>	<i>Јер. 36,27-32.</i>
9.	<b>Среда</b>	<i>II Кор. 5,14,15.</i>	<i>Жеља век. 573.</i>	<i>Јер. 37,6-10.</i>
10.	<b>Чейвршак</b>	<i>II Кор. 5,17-21.</i>	<i>Жеља век. 574.</i>	<i>Јер. 37,11-15.</i>
11.	<b>Пейшак</b>	<i>II Кор. 6,14-18.</i>	<i>Сунце залази у 18 57</i>	
12.	<b>Субоша</b>	<i>Пс. 36,7-12.</i>	<i>Сунце залази у 18 55</i>	
13.	<b>Недеља</b>	<i>II Кор. 7,9-11.</i>	<i>Жеља век. 575.</i>	<i>Јер. 37,17-21.</i>
14.	<b>Понедељак</b>	<i>II Кор. 8,9-12.</i>	<i>Жеља век. 577.</i>	<i>Јер. 38,2-5.</i>
15.	<b>Ушорак</b>	<i>II Кор. 9,6-8.</i>	<i>Жеља век. 578.</i>	<i>Јер. 38,7-10.</i>
16.	<b>Среда</b>	<i>II Кор. 10,3-5.</i>	<i>Жеља век. 579.</i>	<i>Јер. 38,11-13.</i>
17.	<b>Чейвршак</b>	<i>II Кор. 11,13-15.</i>	<i>Жеља век. 580.</i>	<i>Јер. 38,14-16.</i>
18.	<b>Пейшак</b>	<i>II Кор. 11,22-27.</i>	<i>Сунце залази у 18 44</i>	
19.	<b>Субоша</b>	<i>Пс. 37,3-11.</i>	<i>Сунце залази у 18 42</i>	
20.	<b>Недеља</b>	<i>II Кор. 12,1-6.</i>	<i>Жеља век. 581.</i>	<i>Јер. 38,17-20.</i>
21.	<b>Понедељак</b>	<i>II Кор. 12,7-10.</i>	<i>Жеља век. 582.</i>	<i>Јер. 38,23-28.</i>
22.	<b>Ушорак</b>	<i>II Кор. 13,5-8.</i>	<i>Жеља век. 583.</i>	<i>Јер. 39,4-7.</i>
23.	<b>Среда</b>	<i>Гал. 1,1-8.</i>	<i>Жеља век. 584.</i>	<i>Јер. 39,8-12.</i>
24.	<b>Чейвршак</b>	<i>Гал. 2,19,20.</i>	<i>Жеља век. 585.</i>	<i>Јер. 39,13,14.</i>
25.	<b>Пейшак</b>	<i>Гал. 3,24-29.</i>	<i>Сунце залази у 18 30</i>	
26.	<b>Субоша</b>	<i>Пс. 37,37-40.</i>	<i>Сунце залази у 18 29</i>	
27.	<b>Недеља</b>	<i>Гал. 4,4-7.</i>	<i>Жеља век. 586.</i>	<i>Јер. 39,15-18.</i>
28.	<b>Понедељак</b>	<i>Гал. 5,16-21.</i>	<i>Жеља век. 587.</i>	<i>Јер. 40,2-5.</i>
29.	<b>Ушорак</b>	<i>Гал. 5,22-26.</i>	<i>Жеља век. 588.</i>	<i>Јер. 40,9-12.</i>
30.	<b>Среда</b>	<i>II Пейтр. 3,12-17.</i>	<i>Жеља век. 589.</i>	<i>Пс. 119,92-97.</i>

## Дарови прве суботе



**Субота, 5. јул 2026.**

### Проширење цркве у Ченају, Индија

Окупимо се како бисмо подржали завршетак изградње ове цркве у граду од 12 милиона душа! (види стр. 4).



**Субота, 1. август 2026.**

### Васпитни одсек Генералне конференције

Позвани смо да васпитавамо, васпитавамо, васпитавамо, а да бисмо то ефикасно урадили, потребна су финансијска средства. (види стр. 25).



**Субота, 5. септембар 2026.**

### Школа за обуку библијских мисионара на Филипинима

Оснажимо ову школу како би постала све оно што Бог жели да она буде. (види стр 51).